

“Jo nėra čionai; štai vieta, kame Ji buvo padėję” Mork 16.

Šv. Jono Apaštalo ir Evangelisto Jėzaus Kristaus Mirties Liudijimas

(Jono XVIII)

Anno metu Jėzus išėjo draug su savo mokytiniais per Kedrono upelį, kame buvo daržas; i t įėjo jis ir jo mokytiniai. Žinojo gi tą vietą ir Judas, kurs išdavė jį, nes Jėzus dažnai ateidavo tenai su savo mokytiniais. Taigi, Judas, pasiėmęs būrį ir tarnų nuo vyresniųjų kunigų ir pariziejų, atėjo tenai su žibintuvais, žiburiais ir ginklais: Jėzus, žinodamas visa, kas turėjo ant jo ateiti, išėjo priešakin ir jiems tarė: Ko ieškote? Jie jam atsakė: Jėzaus Nazarėno. Jėzus jiems tarė: Aš esu. Stovėjo su jais ir Judas, kurs jį išdavė. Taigi, kaip tik jis jiems pasakė: Aš esu, jie pasitraukė atgal ir puolė ant žemės. Tuomet jis vėl juos paklausė: Ko ieškote? Jie gi tarė: Jėzaus Nazarėno. Jėzus atsakė: Sakiau jums, kad aš esu; jei tat manęs ieškote, leiskite šitiems šalin eiti. Kad išsipildytų žodžiai, kuriuos jis yra pasakęs: Kuriuos man davei, aš nepažindžiau iš jų nei vieno. Tuomet Simonas Petras, kurs turėjo kalaviją, išsitraukė jį, ištiko vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam dešinę ausį. Tarnas buvo vardu Malkus. O Jėzus tarė Petrai: Kišk savo kalaviją į makštį. Argi aš negersiu tos taurės, kurią mano Tėvas yra man davęs? Būrys, ir tūkstantininkas, ir žydų tarnai nutvėrė Jėzų ir surišo jį. Jie atvedė jį pirma pas Anną, nes jis buvo uošvis Kajifo, kurs buvo tais metais vyriausias kunigas. Kajifas gi buvo tas pats, kurs yra pataręs žydams: Geriau, kad vienas žmogus mirytų už tautą. Jėzų sekė Simonas Petras ir kitas mokytinis. Tas mokytinis buvo pažįstamas vyriausiajam kunigui ir įėjo draug su Jėzumi į vyriausiojo kunigo kiemą; o Petras stovėjo lauke ties vartais. Kitas tat mokytinis, kurs buvo pažįstamas vyriausiajam kunigui, išėjo ir pasakė durininkei, ir įvedė Petrą. Ta tarnaitė durininkė tarė Petrai: Ar ir tu esi iš šito žmogaus mokytinių tarpo? Jis tarė: Neesu. Prie žarijų stovėjo vergai ir tarnai, nes buvo šalta, ir šildėsi; o su jais stovėjo taipogi Petras ir šildėsi. Taigi vyriausias kunigas paklausė Jėzų apie Jo mokytinius ir apie Jo mokslą. Jėzus jam atsakė: Aš viešai kalbėjau pasauliui; aš mokiau visuomet synagogoje ir bažnyčioje, kur susieina visi žydai, o slapčia aš nieko nekalbėjau. Kam man klausiti? Klausk tuos, kurie girdėjo, ką jiems esu kalbėjęs: Štai, šitie žino, ką aš sakiau. Kuomet Jis jam tai pasakė, vienas iš čiapat buvusių tarnų užgavo Jėzų per veidą ir tarė: Taip tu atsakai vyriausiajam kunigui? Jėzus jam atsakė: Jei kalbėjau negerai, įrodyk, kad tai netiesa; o jei gerai, kam mane muši? Annas nusiuntė Jį surišą pas vyriausiąjį kunigą Kajifą. Simonas gi Petras stovėjo ir šildėsi. Taigi, jie jam tarė: Ar ir tu esi iš jo mokytinių tarpo? Jis išsigynė ir tarė: Neesu. Tuomet vienas iš vyriausiojo kunigo tarnų, giminaitis to, kuriam Petras buvo nukirtęs ausį, jam tarė: Argi ne tave aš mačiau draug su juo darže? O Petras vėl išsigynė, ir gaidys tuojuo pragydo. Taigi, jie atvedė Jėzų nuo Kajifo į teismo rūmą. Buvo rytas; jie patįs neįėjo į teismo rūmą, kad nesusiteptų, bet kad galėtų valgyti Velykų avinėlį. Pilotas tat išėjo prie jų laukan ir tarė: Kokią skundą atnešate prieš šitą žmogų? Jie atsakė ir jam tarė: Jei šitas nebūtų piktadaris, mes nebūtumėm tau jo padavę. Tuomet Pilotas jiems tarė: Imkite Jį jūs patįs ir teiskite Jį, savo įstatymo laikydamies. Bet žydai jam tarė: Mums nevalia konors užmušti. Kad išsipildytų Jėzaus žodžiai, kuriuos yra pasakęs, nurodydamas, kokia mirtimi Jis numirs. Taigi, Pilotas vėl įėjo į teismo vietą, pašaukė Jėzų ir jam tarė: Ar Tu esi žydų karalius? Jėzus atsakė: Ar pats iš savęs tai sakai, ar tau kiti pasakė apie mane? Pilotas atsakė: Argi aš žydas? tavo tauta ir vyriausieji kunigai padavė man tave; ką esi padaręs? Jėzus atsakė: Mano karalystė ne iš šio pasaulio; jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai juk kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams; dabar gi mano karalystė ne iš čia. Tuomet Pilotas jam tarė: Tu tat esi karalius? Jėzus atsakė: Tu tai sakai, aš esu karalius. Aš tam gimių ir tam atėjau į pasaulį, kad liudyčiau apie tiesą; kiekvienas, kurs yra iš tiesos, klausio mano balso. Pilotas jam tarė: Kas yra tiesa? Tai pasakęs vėl išėjo pas žydus ir jiems tarė: [Aš nerandu jame jokios kaltės. Yra gi pas jus paprotys, kad paleisčiau jums vieną Velykose. Taigi, ar norite, kad jums paleisčiau žydų karalių? Tuomet vėl visi šaukė, sakydami: Ne šitą, bet Barabą. Barabas gi buvo galvažudis. Taigi, tuomet Pilotas liepė imti Jėzų ir nuvilti. O kareiviai, nupynę iš erškėčių vainiką, uždėjo jam ant galvos ir apsiuntė jį purpuriniu drabužiu. Ir jie ėjo prie jo ir sakė: Sveikas, žydų karaliau! ir mušė jį per veidą plaštakomis. Vėl tat išėjo Pilotas ir jiems tarė: Štai, aš išvedu jį jums laukan, kad žinotumėte, jog aš nerandu jame jokios kaltės. (Taigi, Jėzus išėjo su erškėčių vainiku ir purpuriniame rūbe); o jis jiems tarė: Štai žmogus! Pamatę jį vyriausieji kunigai ir tarnai, šaukė ir sakė: Prikalk ant kryžiaus, prikalk jį ant kryžiaus! Pilotas jiems tarė: Imkite jį jįs ir prikalkite ant kryžiaus, nes aš nerandu jame kaltės. Žydai jam atsakė: Mes turime įstatymą, o pagal įstatymą jis turi mirti, nes padarė save Dievo Sūnumi. Pilotas tat, išgirdęs šituos žodžius, dar labiau bijojo. Ir vėl jis įėjo į teismo vietą ir tarė Jėzui: Iš kur tu? Jėzus gi nedavė jam atsakymo. Tuomet Pilotas jam tarė: Tu man nekalbi? ar nežinai, kad aš turiu valdžios prikalti tave ant kryžiaus ir turio valdžios paleisti tave? Jėzus atsakė: Neturėtumei prieš mane jokios

PRISIKĖLIMO AIDAI

“JO NĖRA ČIONAI. ATSIKĖLĖ.” (Luk. XXIV, 6).

Ankstį Velykų rytą, atėjusias į Kristaus kapą moteriškes, kad brangiais aliejaus patėpus Viešpaties Jėzaus kūną, pasirodžiusiu angelu jas subara: “Kam ieškote gyvo atstovės prie Kristaus kapo; tarp mirusių?” (Luk. XXIV, 5). Ir nustebusioms ir išsigandusioms kapo kankytojoms Dievo pasiuntiniai pranešė žmogaus pajėgoms ir supratimui neprieinamą tiesą: “Jis atsikėlė...” Niekumet aegirdėtas dalykas labiau nustebina žmonių atstoves prie Kristaus kapo;

tat angelai ramina priminimu, kad Kristus, dar prieš kančią savo iš numirusių prisikėlimą buvo pranešęs: “Atsiminkite, kaip Jis jums kalbėjo, tebebučiamas Galilėjoje, ir sakė: REIKIA, KAD ŽMOGAUS SŪNUS BŪTŲ IŠDUOTAS Į ŽMONIŲ NUSIDĖJELIŲ RANKAS, BŪTŲ PRIKALTAS PRIE KRYŽIAUS IR TREČIĄ DIENĄ PRISIKELTŲ.”

Netikėjusieji Kristaus iš numirusių prisikėlimo pranešimui, dabar turi su gėda ausilenkti ir pripažinti Viešpaties Jėzaus iš numirusių prisikėlimo faktą.

“KAM IEŠKOTE GYVOJO, TARP MIRUSIŲ.” (Luk. XXIV, 5).

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus iš numirusių prisikėlimo šventė pripuola pavasarije. Tame laike yra lengviau mirusių prisikėlimas pajauti. Gamta tebebuvo žiemos numarinta. Augalai apnuoginti nuo žiedų, vaisių ir lapų, — tik pliki, liūdai stagarai. Žemė šalčio sukaustyta, šaltu sniego sluoksniu užversta. Vandenys — kietu ledu surakinti. Visur tuštuma, visur mirtis siaučia... Rodos, visas vasaros darbas žuvo.

Bet, ne. Nežuvo! Štai pavasario saulutė prašvito... Ir sutirpo sniegai. Nuėjo ledai. Sužaliavo augalai. Susprogo, pražydė medžiai, pakvipo... Išlindo iš uolos žvėris. Čiulba, krykščia po medžius paukščiukai. Dūzgia, birzgia aibės ore lakstančių vabzdžių, musių, uodų, mašalų, širšių, bitelių...

Kas sakė, kad gamta buvo numirus? Pasaulio Kurėjui niekas nemiršta, niekas neišnyksta... Visagaliui ir tie 1-1s buvo mirę — kelias, iš naujo leidžia diegus, vėl gyvena...

Gamtą turi klausyti savo Kurėjo ir, oi, kaip tiksliai klausio!

SUNKU TAU SPARDYTIS PRIEŠ AKSTINĄ (Apašt. Darb. IX, 5).

Ir įkūrė Dievas žemėje žmogų. “Mažą ką mažesnį už angelus” jį Dievas padarė. Savo kūnu — medega, tiesa, žmogus linksta prie žemės, tačiau savo siela — dvasia, kurion įstabūs Kurėjas įdėjo savo gerumą ir grožį, jį veržė veržias prie to Amžino Gėrio ir Grožio, prie žavinčios tobulybės, iš kurios jį išėjo.

Dievas žmogui pavedė naudotis pasauliu. Švietė ir šildė žmogų saulė. Jį nešiojo žemė, maitino ir puosė augalai, tarnavo gyvuliai, jį linksmino paukščiai...

Jaučias žmogus esąs žemės valdovas. Jo klausio gamta, jam tarnauja tvariniai, gi jis, — žmogus, — nei prieš jų vieną sprando nelekia.

Naudodamasis Dievo tvariais žmogus užmiršo Dievo tvarkos palaikyti. Užmiršo ir patį Dievą. Ėmė gyventi savo protu, nepaisydamas Dievo išminties taisyklių. Reiškimas Dievui dėkingumo, pagarbos, priklausomumo, meilės ir klusnumo nyksta žmoguje. Siela tolėja nuo savo Kurėjo. Dievo tobulybės atspindys ima nykti protingajame tvarynyje ir jis menkėja, gyvulėja. Žmogus ima spauti žmogų ir vers ti vergauti, lyg nebūtų jam lygus tvarynys.

Užverda žemėje pagieža. Savo posmais ėmęs gyventi žmogus pats save susipančioja. Sukeltoje suirutėje ir pačiam pasirodė trošku ir koku. Išnyko iš žmogaus giedra ir užvėrė žemėje chaosas — pragaras. Gi už prieštaravimą Kurėjo valiai, dar laukė žmogų amžinasis pragaras.

Ir pagailo Kurėjui nupuolu šio žmogaus ir atsuntė jam Mokytoją — Atpirkėją — Išganytoją. Juomi buvo pats Dievo Sūnus, kuris priėmęs žmogaus prigimtį tapo ir žmogaus sūnumi.

Ėmė Kristus žmogaus gyvenimą taisyti iš pagrindų. Savo šventu gyvenimu jis nušvietė naują kelią, kad žmogus Dievo vaiku netik vadintus, bet ir būtų. Nežinėje, prieštaravimuose ir abejonėse klaidžiančiam žmogui Jis atskleidė dievišką išmintį. Sudraudė nuo prisirišimo prie — žmogaus vadinamų, “brangių akmečių.” Gėdino dėl susidomėjimo blizgančiais metalais — auksu, sidabru. Barė už rinkimą turtų. Smerkė už prisirišimą prie žemės gėrybių. Gi žmonių pažemintą neturtą ir mažystę Jis pasisavino ir išaukštino. Išdidumą, pasipūtimą, pagyrimų gėdimą — Jis niekino. Besirūpinančius vien kūno reikalais skaitė žemos rūšies žmonėmis, juos lygino pagonims. Graudino geiduliams pasidavusius ir įsakė skaisėti, tobulėti. Skelbė meilę. Liepė dovanoti priešams ir visiems gerą daryti. Amžinomis bausmėmis grąsino pametusiems Dievo įsakymų keilius. Priminė, kad nusikaltusiems dar yra vilties rasti pagailėjimo, išsižadant nuodėmės ir darant auoširdžią atgailą. Aiškiai ir atvirai įspėjo: “JEI ATGAILOS NĖDARYSTĖ — VISI PRAŽŪSITE.”

Jis pajuto žmones, kad tas naujasis mokslas yra įstačius, nepaprastas, kad ne žemės padaras. Pajuto ir sukilo. “Kieta — jie šaukė — ta (Tęsinys 2 pusl).”

EVANGELIJA PARASYTA ŠV. MATO 28, 1-7.

“Subatai praėjus, kuomet aušo pirmoji savai es diena, Marija Magdalena ir kita Marija atėjo pažinrėti kapo. Ir štai, pasidarė didis žemės drebėjimas, nes Viešpaties Angelas nužengė iš dangaus, prisitartinęs nurito akmenį ir atsisėdo ant jo. Jo pažvelgimas buvo kaip žaibas, ir jo drabužiai kaip sniegas. Dėl jo bausmo tarnai nusigando ir pasidarė kaip numirę. Atsilepdamas gi Angelas tarė moteriškėms: Jūs nebijokite; nes aš žinau kad ieškote Jėzaus, kurs buvo prikaltas ant kryžiaus. Jo čia nėra, nes jis prisikėlė, kaip yra sakęs; ateikite ir matykite vietą, kame Viešpats buvo paguldytas. Ir greitai eikite pasakyti jo mokytiniais, kad jis yra atsikėlęs; štai jis eina pirm jūsų į Galilėją; tenai jį matysite. Štai, aš jums tai išanksto apskelbiau.”

valdžios, jei tau nebūtų duota iš aukštybių. Todėl kas tau mane padavė, tas turi didesnę nuodėmę. Nuo tos valandos Pilotas ieškojo paleisti jį. Žydai gi šaukė, sakydami: Jei šitą paleidi, neesi ciesoriaus prietelis. Nes kiekvienas, kurs daro save karaliumi, prieštarauja ciesoriui. Pilotas, išgirdęs šituos žodžius, išvedė Jėzų laukan, atsisėdo teismo krasėje, vietoje, kuri vadinasi Litostrotos, ebraiškai gi Gabata. Buvo Prisirengimo diena prieš Velykas, apie šeštą valandą. Ir jis tarė žydams: Štai jūsų karalius. Jie gi šaukė: Šalin su juo, šalin! prikalt jį ant kryžiaus. Pilotas jiems tarė: Prikalti ant kryžiaus jūsų karalių? Vyriausieji kunigai atsakė: Mes neturime karaliaus, o tiktai ciesorių. Taigi, tuomet jis padavė jį jiems prikalti ant kryžiaus. Jie gi ėmė Jėzų ir išsivedė. Ir nešdamas sau kryžių jis išėjo į tą vietą, kuri vadinasi Kaukolių, ebraiškai gi Golgota. Tenai jie prikalkė jį ant kryžiaus ir draug su juo kitu, vienoje ir kitoje šalyje, viduryje gi Jėzų. Pilotas parašė taipogi ir parašą ir padėjo viršuje kryžiaus. Buvo gi parašyta: JĖZUS NAZARENAS ŽYDŲ KARALIUS. Tą tat parašą skaitė daugelis žydų, nes vieta, kame Jėzus buvo prikaltas ant kryžiaus, buvo arti miesto, ir buvo parašyta ebraiškai, graikiškai ir lotiniškai. Taigi vyriausieji žydų kunigai sakė Pilotui: Nerašyk: Žydų karalius, bet, kad jis sakė: Aš esu žydų karalius. Pilotas atsakė: Ką parašiau, parašiau. Karėiviai, prikalkė jį ant kryžiaus paėmė jo drabužius (ir padarė keturias dalis, kiekvienam kareiviui dalį) ir jupą. Jupa gi buvo nesusiūta, bet nuo viršaus iki apačios visa numegsta. Jie tat sakė vienas kitam: Nepjaustykime jos, bet meskime burtą, keno ji bus. Kad išsipildytų Rašto žodžiai: Jie pasidalino sau mano drabužius ir dėl mano rūbo metė burtą. Taigi, kareiviai tai padarė. Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo jo motina, ir jo motinos sesuo Marija Kleopienė, ir Marija Magdalena. Taigi, Jėzus,

pamatęs motiną ir stovintį mokytinį, kurį jis mylėjo, tarė savo motinai: Moteriške, štai tavo sūnus. Po to tarė mokytiniai: Štai, tavo motina. Ir nuo tos valandos mokytinis paėmė ją pas save. Paskui Jėzus, žinodamas, kad visa buvo išsipildė, kad išsipildytų Raštas, tarė: Trokštu. Buvo gi padėtas indas, pilnas uksaus. Taigi, jie uždėjo ant ysopo kempinę, pilną uksaus, pakėlė prie jo burnos. Jėzus, paragavęs uksaus, tarė: Išsipildė. Ir nulenkęs galvą, atidavė dvasią. (Kadangi tai buvo Prisirengimo diena), kad kūnai nepasiliktų ant kryžiaus subatoje, (nes tai buvo didžioji subatos diena), žydai prašė Pilotą, kad būtų sulaužyta jiems blauzdos, ir jie būtų nuimti. Taigi, kareiviai atėjo ir sulaužė blauzdas pirmojo ir antrojo, kuriuodu buvo prikaltu ant kryžių draug su juomi. Priėję gi prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, nelaužė jo blauzdų, bet vienas kareivis atvėrė jietimi jam šoną, ir tuojuo išėjo kraujo ir vandens. O kursai matė, liūdijo apie tai, ir jo liūdijimas yra tikras. Ir jis žino, kad jis sako tiesą, kad ir jis tikėtumėte, Nes tat įvyko, kad išsipildytų Raštas: Kaulo nesulaužysite jame. Ir vėl kitur Raštas sako: Žiūrės į tą, kurį jie pervėrė.

Po to gi Juozapas iš Arimatejos (nes jis buvo Jėzaus mokytinis, bet slapas iš baimės žydų) prašė Pilotą, kad jam būtų valia atimti Jėzaus kūną. Pilotas leido. Jis tat atėjo ir nuėmė Jėzaus kūną. Atėjo taipogi ir Nikodemas, kurs buvo anksčiau atėjęs pas Jėzų nakčia, ir atsinešė apie šimtą svarų mišinio myros ir aloės. Juodu tat paėmė Jėzaus kūną ir aprišo jį marškomis su kvepalais, kaip yra paprotys laidoti pas žydus. Toje gi vietoje, kame jis buvo prikaltas ant kryžiaus, buvo daržas, o darže naujas kapas, kuriame niekas dar nebuvo buvęs paguldytas. Tenai tat juodu paguldė Jėzų dėlei žydų Prisirengimo dienos, nes kapas buvo arti.

PRISIKĖLIMO AIDAI

(Tęsinys iš 1 pusl.)

kalba, ir kas jos gali klausyti."

Sukruto aukštas vietas užimantieji. Sukilo išdidume, gašlume, žemės turtus kraujanti ir kitų išnaudojimu gyvenantieji. Klaidų iškėlimas tų niekų neprivėdė prie atgailos ir gyvenimo atitaisymo. Kaltieji užsikirto savo niekybės. Jie ėmė nekęsti ir šiaušti prieš Išganytoją, gi savo kalčių priedengimui, ėmė pulti dievišką Mokytąją, Jame priekabių iekoti, Jo mirties geisti.

Bet pasikėsėsinimas Dievą — Žmogų užmušti akmenimis ne pasisekė: Jis nesidavė, nes dar nebuvo atėjusi tamsybės valanda.

Kad apjaukė piktadarių pasiryžusieji negirdėtą baisumą — dievažudybę atlikti apsimatytą ką jie darą, Kristus jiems primena savo darbų našumą ir jų pasielgimo netikslumą:

"Aš jums parodžiau daug gerų darbų iš savo Tėvo; dau kurį iš jų jūs norite mane užmušti?" (Jon. X, 23).

Gi vyriausiam šalies teisėjui, kuris turėjo paeigos prižiūrėti, kad tiesa būtų palaikoma, Mokytąjį priminė:

"Kiekvienas, kuris yra iš tiesos, klausio mano balso." (Jon. XVIII, 37).

Tačiau užsikirtėliai blogume nebeužėjo tiesos ieškoti: jie veidmainingai klausia: "Kas tai yra tiesa?" bet, turėdami valdžios kontrolę, jie nelaukia nei atsakymo, nes jų protavimu, kieno rankose yra valdžia, tam nėra reikalo tiesos atsižvelgti. Asmeniškais sumetimais vedami, jie pasmerkia ir Teisų — teisūj.

Bet tas, kuris yra "KELIAS, TIESA IR GYVENIMAS", negali pakęsti netiesos. Todėl, kuomet nedorėlis Jam išdriso kirsti į veidą, Kristus subarė ir priminė laikyti teisingumo:

"Jei aš netiesą kalbėjau, įrodykite, kad tai netiesa; jeigu aš tiesa, kam mane muši?" (Jon. XVIII, 23).

Nedorybės sūnūs jau buvo per daug pasidavę pagiežai, kad kreipti dėmesio į Viešpaties Jėzaus įspėjimus. Kris-

taus gerumo, ne teisingumo jie nežiūrėjo. Tas Išganytojas neišsėmiamas gerumas ir kantrumas juos net erzino. Laikytis proto taisyklių jau nerūpėjo. Elgtis išmintingai, ar teisingai — nebepaisė. Pačios tėvynės likimas atrodė menkniekiu, palyginant su sunaikinimu jiems nepakenčiamo Kristaus. Todėl ir šalies okupantų atstovai žydų tautos vadai pareiškia: "Neturime karaliaus, tikrai cėsorij." (Jon. XIX, 15).

Net žmogžudžių paleidimas iš kalėjimo jų nebegazdino; drąsiai reikalauja nuožmaus Barabo paleidimo, bile būtų nugalabintas Šventasis.

Išdidi tautos vyriausybė nepakentė, kad Atpirkėjas buvo išmintingas ir atlikdavo žmogui negalimus darbus, kad iš-
tabiau nekaltumu ir nuoširdumu jis geros valios žmones traukė į save. Tamsybės vergai negalėjo pakęsti ryškiais ruožais prasimušančius dieviškos šviesos spindulius. Mat, jie blaškė tamsybės rūkus ir pridavė neramumo jos palai-

kytojams. Bet ypač niekšai netvėrė piktnum, kad Dievas Žmogus, nepaisydamas niekie no nei kilmės, nei padėties visuomenėje, drąsiai ir viešai smerkė nedorėlių veidmainingą gyvenimą. Sudarė, tat, prieš Išganytoją klastas, sukėlė prieš Jį minias, besimeldžian-
tį suėmė, valkiojo po teismus ir kalėjimus, daužė ir spiaudė veidą, sukapojo kūną ir po prisiegi iš Jo išgavė prisipa-
žinimą, kad Jis yra DIEVO GYVOJO SŪNUS, užuot, kad puolus Jam po kojų ieškoti pasigailėjimo, jie PASMERKĖ DIEVĄ-ŽMOGŲ MIRTĮ.

Suprask, jei gali, žmonės pasikėsina teisti ir pasmerkti mirti savo Išganytoją, savo Dievą!

Ir pirmiau negu Dievas — Žmogus atėjo į pasaulį jau žinojo, kad žmonių nedorumas ligi to pakils, kad daugelis Jo nepriims, nekės, niekins, kan-
kins, kėsinsis Jį sunaikinti... Daugelių šimtų metų pirm tam įvykstant, pranašas Jeremias (XI, 19) paskelbė:

"Dėkime medžio ant jo dūnos ir išdildykime jį iš gyvū-

Linksmą dieną mums nušvito,
Visi troškom džiaugsmo šito,
Kėlės Kristus, mirtis krito.
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Gėluonį mirties išrovė,
Nuodėmės mūsų nuplovė,
Pragaro vartus išgriovė,
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Angelus siunčia šventuosius
Pas Mariją ir savuosius
Mokytinius mylimuosius.
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Per šventą Atsikėlimą,
Duok mums kalčių atleidimą,
Tegū ir mus džiaugsmas ima!
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

ju, ir tegul jo vantas daugiau nebūna minimas.

Pasmerkę Atpirkėją mirti, užkriovė pačiam nešti kryžiaus kartuves. Išsivare už miesto, budeliai, didelės minios akyvaizdoje, jį išrengė iš drabužių, ištempė ant medžio, kojas ir rankas perkaldė storomis vinimis, iškėlė su medžiu, kad taip išniekintais, išjuoktas, apleistas... numirtų!

Ir kaip tiems nuodėmėse apjakėliams rūpėjo, kad Kristus būtų tikrai numiręs! Ir numirusio Jo galybė jie jaučia. Dėl to jau mirusiam perskrodžia širdį ir kapą apstato kareiviais, kad mirusiam atimti prisikėlimo galybę...

Kaip žmogus yra juokin-
gas, kuomet pasiryžta eiti prieš patį Dievą! Ir kaip apgailėtina! jis yra aklas, kuomet žmogišku mastu apskait-
liuodamas, kėsina nugalėti Dievišką galybę!... Kristaus priešams buvo lengva Jį kan-
kiati, kol Dievas — Žmogus "kaip avinėlis nekaltas, neat-
vėrė burnos sąsės apgynai-
mai." Bet kaip jie galėjo su-

laikyti Kristų nuo prisikėli-
mo iš numirusių, kuomet jam atėjo valanda prisikelti!

Kas žmogui yra negalima, tas Dievui nesudaro sunku-
mo. Užtat, atėjus prisikėlimo valandai, subiro tamsybių galybės, kaip ir aebuvusios. Kad ir nužudytas, kad ir perskro-
ta širdimi, kad ir pervertom, rankom ir kojom, kad ir tre-
čią dieną palaidotas, — štai Jis vėl gyvena! Gyvena, kad gyventų visada, amžinai!

Gi Kristaus kapą saugojo priešų kareivių būrys? Didžiausiam išgastyje išlaksto, išpažindami savo negalę kovo-
ti Tą, "Kurio vėjai ir jūra klausio," kuriam gamta bei žmogaus prigimtis nusilenkia, kuris ir nužudytas gyvena... "Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji. Sunku tau spardyti prieš aksting."

Iš numirusių prisikėlimas žmogaus supratimui yra taip neprieinamas, prisikėlusiam Jėzui pasirodžius apaštalams, tie krūptelėjo iš išgąsčio ir tol negalėjo tikėti, kad jie

matė patį Išganytoją, o ne jo dvasią, kol Kristus pradėjo valgyti; kol jo neprisilietė; kol į žaizdų vietas rankose ir kojose ir į Jo atvertą šoną jie neįdėjo savo pirštų.

Sunku tikėti tiems, kurie sulig savo išminties, ar sulig savo pajėgų, kėsina matuoti Dievo visą galybę ir visagalybę!

"JĖZAUS VARDU, VIŠOKS KELIAS PRIKLAUPS, DANGUJE, ŽEMĖJE IR PO ŽEME."

Kristus prisikėlimui jau neniršta. Jis viešpatauja savo įsteigtoje karalystėje žemėje — šventoje Bažnyčioje, — ir ne valandėlei neapleidžia savo gailestingumo sosto švenčiausiame Sakramente.

Vargstančius ir prispaustus Jis kviečia prie savęs ir juos atgaivina.

Su juo mieliausieji pareigų junga, pajunta kaip tas darosi saldus ir lengvėjas.

Danguje Jėzus yra šventųjų laime.

KRISTUS KĖLĖS...

"Jei Kristus neatsikėlė, damas, Jonas Ev., Jėzaus Mo-
tai mūsų pasakojimas tuš-
čias, tuščias ir jų tikėji-
mas" (I Kor. 15, 14).

Jėzus Kristus iš pradžių nebuvo suprastas. Mokytąjį iš Nazarėto, kurs ne kartą ke-
liavo dulkėtai Palestinos ke-
liais į Jeruzalę pasisakyti tau-
tos vadams, kad jis esąs jų
laukiamasis Mesijas, baisiau-
siu būdu buvo pažemintas ir
galop, pikta minia triumfu-
jant, pasmerktas mirti ant kr-
yžiaus. Mesijas, ištiesęs vinių
pervertas rankas ant kry-
žiaus... Ar gali būti kas baisės
nio?!

Minios apspiaudytas ir į
kryžių prikaltas Kristus mi-
rė, tikrai mirė Golgotos kalne,
nes: 1) Pilotas tik iš šimtinin
ko sužinojęs apie Kristaus
mirtį teleido Jo kūną palaido-
ti (Mk. 15, 14); 2) Pilotas ka-
reiviai nelaužė blauzdų, bet
šoną atvėrė, nes pamatė, kad
jau miręs (Jon. 19, 33); 3)
Juozapas iš Arimatėjos, Niko

Ir Dangus ir žemė yra pil-
ni jo garbės.

Jo galybė nėra galo. Ir
kaip apaštalas Povilas prane-
ša:

"Jis, esme būdamas Die-
vas, pats save pažemino, prisi-
imdamas tarno pavidalą, pasi-
darys panašus į žmones ir vir-
šūnė išvaizda rastas kaip
žmogus. Jis pats save pasiže-
mino, pasidaręs paklusmus iki
mirties, mirties gi kryžiaus.
Todėl ir Dievas išaukštino Jį
dovanojo Jam vardą, viršesni
už visus vardus, kad JĖZAUS
VARDU PRIKLAUPTŲ VI-
ŠOKS KELIAS DANGUJE,
ŽEMĖJE IR PO ŽEME"

(Pilyp. II, 6—11).

Ir vargas tam, kuris Jo kara-
liaujančios Bažnyčios nėra iš-
tikimu piliečiu!

Viešpats Jėzus Kristus tei-
sia gyvuosius ir mirusius ir
vargas tiems, kurie Jo meile
degančią širdį atstumia ir nie-
kina.

Kun. Jonas J. Jakaitis, M.
I. C.

tina Marija nešdami Kristaus
kūną į kapą turėjo gyvybę pa-
stebėti, jei būtų nemirę; 4)
Žydai nebūtų teidė nuo Kry-
žiaus nuimti, jei nebūtų mi-
ręs.

I

Kristus mirė ir galėjo atro-
dyti, kad su Jo mirtimi vis-
kas baigėsi. Aptarusi saulė,
paniūręs audringas dangus,
rodos, tegalėjo tik patvirtinti
tą šurpulingą faktą, kad Me-
sijas mirė ir jau skaičiuoji gy-
venimo saulė niekuomet nebe
pasirodys ir nebeišsklaidys
šios nuodėmingos žemės tam-
sybių. Baisioji mirtis, laimė-
jusi pargalę, išskietė savo ga-
lingus sparnus ir triumfavo.

"Jei jis Izraelio karalius,
tenuzengia dabar nuo kry-
žiaus, ir mes jam tikim" (Mt.
27, 47). Rodėsi, tokiose aplin-
kybėse nenuzengti nuo kry-
žiaus reiškia tą patį, ką pripa-
žinti negalint to padaryti. Jo-
zui Kristui mirus, mirė net
apaštalių tikėjimas į Jį. Apa-
stalai kaip artimiausieji ben-
dradarbiai galėjo manyti, jog
Išganytojus veikimas baigėsi
kuo baisiausia pralaimėjimu.
Jei taip, ar gi krikščionybė
dar būtų galėjusi pasireikšti
pasaulio istorijoje?

Bet nepraėina ir trijų dienų — aušta skaisčius rytas, J.
Kristus kelias iš numirusių,
nors su žaizdomis rankose ir
kojose, visoj dalybėje ir garbė
je, visiems geroš valios žmo-
nėms įrodydamas savo As-
mėns Dievybę. Mirtis pirmą-
syk nusilenkė Dievybei ir pa-
garbino Ją. Nušvito nuodėmin
go pasaulio tamsybėse naujas
amžinai jaunas gyvenimas,
laimėtas iš kryžiaus žygio ka-
nčių. Atėjo džiaugsmo, links-
mybės ir garbės diena, pate-
kėjusi saulė parodė tikrąjį ke-
lią į tiesą, į gerą, į šventu-
mą, padarė galą nakčiai. Iš-
aušo amžinasis rytas.

Ir vėl susiriako apaštalai ir
garbino kėlusį iš mirties Išga-
nytoją. Tebūnie ramybė jums!
— sveikino juos Kristus.
(Tęsinys 3 pusl.)

KIAUŠINIS VELYKŲ SIMBOLIS

Yra žinoma, kad visos metų šventės įsteigtos priminti žmonėms Dievo geradar-
ybes, kurias Jis suteikė savo Bažnyčiai, už jas Jį pagarbinti ir padėkoti. Juo di-
desnė suteiktųjų geradarystė, juo didesnė šventė. Velykos yra viena iš didžiųjų šven-
čių. Su šia švente yra glaudžiai susijęs margučių vartojimas. Be jų, atrodo, kad Velykos nustotų buvusios Velykomis. Mat, bendrai jau žmogus yra linkęs iš-
reikšti širdies jausmus kokiais nors re-
gimais ženklais, sakysim, miršta tėvas, sūnus ima nešioti gedulą, valstybei atei-
na brangi ir svarbi diena, ji iškelia vė-
liavas. Tas pats yra ir su Velykomis. Vė-
lykų šventė yra Kristaus, o drauge ir mū-
sų būsimosios atsikėlimo iš mirties šventė.
Vargu kas kitas geriau ir apčiuopiamiau
atvaizduotų šį dvejopą atsikėlimą, jei ne
kiaušinis. Štai Jėzus Kristus jau palaido-
tas. Jis guli Arimatėjos karste, kvepalų
pridususiame. Jis gulės ten amžinai arba
kelsis, kaip buvo pranašavęs. Panašiai
būsimas paukštėlis tūni kiaušinyje, pas-
kui jis praskels kevelą ir štai gražus gy-
vas išriedės.

Kiaušinis du kartu gimsta. Antrą
kartą keisdamas savo pavidalą, jis pas-
rūva krauju, ima lyg ir pūti, bet galop
sueizėja ir — išrieda gražus gyvas pauk-
štelis. Ir Kristaus kūnas nuplaktas, su-
daužytas, nustojes pirmų kėčio grožio gulė
jo kurį laiką karste ir galop kėlėsi įga-
vęs visai kitokį kūną, kūną šviesų kaip
saulę.

Kiaušinis yra taip pat ir mūsų atsi-
kėlimo simbolis. Ar nori kas ar nenori, bet
visiems teks sulaukti antro gimimo. Ne
šiandien, tai rytoj, ne rytoj, tai po šimto
metų, tikras esu, kad mano akys netoln-
tys jau tekančias saulutės, o kūnas su į-
kritusiais skruostais, su išsekusiu krauju
ir nublususiomis akimis gulės sau žemėje
keisdamasis vėl į dulkes. Niekam jis ne-
klius, niekam aebus reikalingas, nebent
žolei, kuri kas pavasaris auga žalesnė ir
tankesnė ant neprižiūrimo kapo. Tik pie-
vų žiogas atsokuos pagiedoti atsikėlimo
ir gyvenimo himno. Iš tikro, be prasmės
būtu žmogui gyventi vargti, jei viskas su
tuo ir baigtųsi. Bet greit ar negreit ateis
atsikėlimo diena ir kūnas, kuris buvo "sė-
jamas gendąs, kelsis aegendąs. Sėjamas
negarbėje, kelsis garbėje. Sėjamas silpny-
bėje, kelsis garbėje. Sėjamas gyvulinis

kūnas, kelsis dvasinis kūnas." (I Kor. 15, 42).

Žiūrint į kietą šiurkštų kiaušinio ke-
velą, negalima suprasti, kaip gali iš jo
išeiti gyvas paukštėlis. Bet tegu tik susi-
darys reikalingos sąlygos ir, žiūrėk, jau
beisriedas geltonas vištutis. Ne kitaip ir
su tikybos paslaptimis, kad ir kažkaip
galvą laužytum, nepajęsi jų suprasti.
Bet vis dėlto mes tikime, nes Kristus at-
sikeldamas iš mirusių davė pagriado mu-
ms tikėti tą, ką Jis skelbė. "Jei Kristus
nėra atsikėlęs", rašo šv. Paulius Korin-
tiečiams, "tai tuščias yra mūsų skelbi-
mas, tuščias ir jūsų tikėjimas."

Kad ir, pramušę kiaušinio kevalą,
ieškotume paukštelio, bet veltui, nerasime
ne tik paukštelio, bet ir jo žymių. Tačiau
kiekvienas mums pajauktų, jei intume tvir-
tinti, kad, girdi, iš kiaušinio niekuomet
negalys paukštėlis išriedėti. Nemažiau bū-
tu neprotą sakyti, kad tas, kuris ki-
tiems gyvybę grąžina, nebūt galėjęs sa-
vęs atgaivinti. Praslinko Didysis Šešta-
dieniai, išaušo Sekmadienio rytas, kėlės
Kristus, paniekos kryžius tapo palaimos
medžiu, iš kurio buvo įžiebtas mums am-
žinojo gyvenimo viltis.

Raudoni kiaušiniai yra duodami
kaip velykačiai savo giminėms. Šis pap-

rotys yra gana senas. Vienas rašytojas
El. Lampridijus pasakoja, kad cėsorius
Aleksandro Severo (+ 235) gimimo dienoj
vėsta padėjusi raudoną kiaušini. Šį įvy-
kį jo tėvai palaikė geru ženklu. O kai Ale-
ksandras tapo cėsorium, raudonas kiau-
šinis virto laimės ženklu. Nuo tada įėjo į
paprūtį su linkėjimais siųsti giminiams ir
draugams raudoną kiaušini.

Vistiek, ar ši istorija yra tikra ar ne,
bet mums, krikščionims, raudonas kiau-
šinis tapo laimės ir džiaugsmo simboliu.
Kristaus raudonu krauju esame atpirkti,
o atpirkimo vaisius yra tas, ką mums
kiaušinis skelbia ir ko žmogus savo širdi-
mi trokšta, būtent: amžino gyvenimo ir
amžinosios laimės. Vlk. Šk.

O DIEVE, TIK TAU

Kad atskristų visos žvaigždės
Ir apsviestų jos mane,
Ašai nieko sau nesikirčiau,
Tiktai visa sugrąžinėčiau,
Mano Dieve, visa Tau.

Kad sukiltų visos galios,

Visus priešus išblaškytų —
Ašai vienas tiktai likčiau,
Vienas likčiau tiktai Tau,
Mano Dieve, visas Tau.

Kad apdengtų mane rožėmis,
Visų grožių gražumais —
Aš nesegčiau nieko sau,
Visa skirčiau tiktai Tau,
Mano Dieve, visa Tau.

Kad pakilčiau į aukštybes,
Į pasaulio platybes,
Ir išvyčiau peisažus,
Visas spalvas ir spektus —
Aš giedočiau himnų Tau,
O Dieve, tik Tau!

Pr. Adomaitis

Kaunas, 1930-XII-3

Kur prasideda tiesos ieškojimas, ten
prasideda gyvenimas, kai tik nustojama
tiesos ieškoti, nustojama ir gyventi.

Džon Reskin

Aš nežinau nieko šlykštesnio už gir-
tą moterį.
Romas Striupas

KRISTUS KĖLĖS

(Tęsinys iš 2 pusl.).

Kristus tikrai prisikėlė, nes apaštalai ir daugybė Kristaus mokinių sakosi matę Kristų po mirties in carne proprio et incorruptibili. Atsikėlimas jų buvo naudojamas kaip stipriausias tikėjimo argumentas ir objektas. Tai be prisikėlimo negali būti išaiškinama. Kristus prisikėlė: 1) Petras neilgai po to, įvykio skelbia Sekminių pamoksle: "Tą tai Jėzų Dievas prikėlė ir mes visi esame to dalyko liudytojai" (Apd. 2, 32). Vėliau žydams: "Jūs nužudėte gyvenimą davėją, bet Dievas jį prikėlė iš numirusių ir mes to esame liudytojai" (Apd. 3, 15). Daugely kitų vietų apd. 1, 24; 4, 8; 5, 30; 10, 39. I Pet. 3, 2) Šv. Povilas. Jis išvardija, kad mirė Kristus ir prisikėlė trečią dieną daugeliui pasirodymas: Kefui, vienuolikai, 500 brolių, Jokūbai, visiems apaštalam. "Visų paskiausiai pasirodė jis man" (I kor. 15, 3). Jis lygindamas su kitų pasirodymais, jam pasirodymą pasako, kad šis buvo toks pat realus, kaip ir anie. Jis (šv. Povilas) savo mokslą remia atsikėlimo faktu (I Kor. 15, 12). 3) Keturi evangelistai rašo, ir kaip betarpiiai liudija, ką matė patys ir girdė jo ir ką iš kitų patyrė (Lk. 1, 2). Jų evangelijos turi istoriškai vertės, ergo liudijimas istoriškai yra tikras.

Pasirodymų ryškumas. Pasirodo įvairiose vietose, dieną ir naktį, pavieniams ir daugybei žmonių. Mato Jį einantį, stovintį, sėdintį, valgantį; girdi — šv. Raštą aiškinantį; pa liečia Jį rankomis; skelbia po keturiasdešimt dienų nepasirodysias.

Ar galėjo būti kitaip, negu liudytojai skelbia? Čia ir iškeliamą haliucinacijos teoriją. Girdi, apaštalai buvo į Kristų įstikę fanatiškai ir vienam (Petrui) arba vienai (Magdalenai) pradėjus skelbti mačius Kristų, kiti Jį visur ėmė matyti.

Kritikos neišlaiko toks galvojimas. Liudytojai nebuvo linkę į haliucinacijas. Jie sveiko kūno, aiškaus proto, paprastai žmonės ir matė Jėzų tikrai mirusį (Lk. 24, 4). "Jie ir moterims iš syk netikėjo" (Kk. 16, 13).

Haliucinacijų niekas negalėjo sudaryti apie prisikėlimą, nes Senojo Įstatymo pranašystės tamsiausiais kalba ir rabiai nežinojo. Kristui pasakojant apie tai, Petras sušukęs "anaiptol, Viešpatie, tai tau neatsitiks" (Mt. 16, 22). Kitoje vietoje aiškiau pasakojant "jie nieko iš to nesu-prato..." (Mk. 18, 34).

Daug žmonių, vienu kartu ir apie vieną dalyką, nesuserga haliucinacijomis.

Kur gi dingio kūnas, žydai visada jį būtų mokiniams paklėję. Ergo ši žymiausi teorija netinka.

II

Didis Jėzaus vardas pasaulio tautos ir brangūs tie raštai, vadinami Evangelijomis,

kurios apsakinėja Išganytojo atliktus darbus mūsų sielų išganymui. Be galo daug visais amžiais buvo parašyta knygų apie Kristų. Nė vienas veikalas nesulaukė tiek daug komentarų, kaip Evangelijos. Dėl Jėzaus Kristaus vardo suskilo pasaulis ir prasidėjo čia žemėje nesiliaunanti didžiulė kova ir ne vienas, nors kiek galvojęs žmogus, einąs gyvenimo keliu, negali išsilenkti To, kurs esąs "kelias, tiesa ir gyvenimas." Taip ar šiaip tas klausimas kadaise nukreiptas į apaštalus: "Ką jūs manote apie Kristų, kieno sūnus jis yra?" — lieka amžinai gyvas ir kiekvienas turi pasisakyti, ką jis mintija apie Kristų.

Kristus stoji naujo religinio judėjimo — krikščionybės priešaky ir neatsikiriama su ja sutapo, taip, kad Jis liko alfa ir omega krikščionių tikėjimo. Ad. Harnack'as sako: "Nėra mums žmonės kito išganymo, nėra mums jokio kito patikėto vardo, kuriuo mes norime būti palaiminti, kaip vien tik vardu Jėzaus Kristaus; tai išpažino balsas krikščioniškos Bažnyčios, šiuo išpažinimo aktu Bažnyčia prasi-dėjo, šitokio išpažinimo vedini mirė dėl Kristaus kankiniai ir tai išpažindama šiandien, kaip ir prieš XVIII šimtmečių, semia jina vis naujų jėgų.

Niekas negalėjo pasigirti buvęs Mokytojo iš Nazareto mokytojas ir įkvėpėjas. "Aš tam gimiau ir atėjau į pasaulį, kad liudyčiau apie tiesą" (Jon. 28, 37).

III

Evangelijos tiesa turėjo su-reformuoti žmonių gyvenimą. Pirmųjų amžių krikščionys greitai išsprendė sunkias socialinio klausimo problemas. Kristaus gyvenimo tiesa visus geros valios tikinčiuosius turėjo jungti į vieną šeimyną brolių Kristuje. Žodis tapęs kūnu, padėjo krikščioniams Evangelijos išmintį paversti gyvenimo kūnu.

"Pasaulis, Jėzui Kristui gimus, sako Schell'is, yra neabejotinai pasikeitęs. Tiesa, žmogaus prigimtis liko ta pati, kaip buvusi, tačiau žmonija turėjo naujo atgimimo Kalėdas. Atėjo žmonijai ir Velykos, būtent, prisikėlimas naujam aukštesniam gyvenimo žibūros stovui. Jina tikrai pergyveno dvasios krikštą; Sekminių šventės karštis dar neatvėso. O kaip tik audringos kovos, gyvenimo priešingybų susidūrimai bei konfliktai, aistringai besireiškianti idealų realizacija, tas didelis ginčas, kurs vyksta visose tautos ir visomis kalbomis, yra ryškus įrodymas, kad pasaulis nėra toks pat, kaip buvo prieš tūkstančius metų, kada vyravo indiskasis ir persiškasis, egiptiškasis ir chaldeiskasis, graikiškasis fatališkas pasidavimas gamtai gyvenimo smagumų, galvojimo ar valios pastangų srity."

Žmonijos istorijoje Jėzus yra nepalyginamai stipriau įsiviešpatavęs, kaip tie Egipto faraonai, kurie savo egzista-

vimą yra pažymėję aukštai iškilusiomis amžiau akmenis tvirtovėmis. Šios Velykos tebūnie pradžia giliau, tvirčiau, nuosekliau įgyvendinti Kristaus mokslą savy ir visuomenėje, nes Jėzus yra pamatinis ir kertinis akmuo visokios kultūros ir taip visada turės būti. Atmetus šią kartinį akmenį, sugrius viskas, o kilnioji Europa vėl atkris į barbarizmą, tik kur kas baisesni, kaip buvo senovėje.

Pats Goethe lenkia galvą prieš Kristaus mokslą.

"Gali dvasios kultūra, rašo jis, daryti nuolatinę pažangą, kaip ir visada, gali mokslai vis plėstis beaugdami savo šokamais į visas puses, gali žmogaus dvasia kas kart daugiau rodyti kūrybinės galios, tačiau niekada nesulygins su ana aukštuma bei dorine kultūra, kaip jina Evangelijoje kad spindi." (cit. iš prof. Dr. Savičio, gyvenimo prasmės, vertimas Lomano). "Dėl savo turinio, dvasinio gilumo bei platumo ta rytų knyga liko visų rytų ir vakarų knyga, žmonijos amžinoji knyga" (Deissmann, Weiterentwicklung der Religion). Arba vėl štai kaip apibūdina Jėzaus Kristaus mokslą — Evangeliją pastarųjų laikų moderninių mokslų atstovas Elie de Cyon'as (+ 1916), pasaulini plačiai žinomas fiziologas, buvęs per 40 metų profesorium Petrapilio universitete, o vėliau persikėlęs į Paryžių: "Kokia psichologiškai tiesa arba koks istoriškas faktas buvo kada nors įrodytas eksperimentaliais argumentais, nors iš tolo prisiartinančiais prie tų, kurie parodo dieviškąjį Evangelijų apreiškimo kilmą? Visa civilizacijos pasaulio kultūra ir istorija milijardų žmonių, ištrauktų iš tamsybių ir barbarizmo ir atvestų prie tikėjimo ir mokslo šviesos, atsako, kad joks. Kentėtojų tūkstančiai liudija kilnų tiesų turinį." Bet ar suskaityti tuos tūkstančius ir tūkstančius aukštų protų, kilnių širdžių geriausiuose savo veikaluose liudijančių prisikėlimo Kristaus garbę ir šlovę. Ir nenorintieji tikėti į jo Dievybę, nustebusiuose žvilgsniuose nepajėgia paslėpti to slapto tikėjimo, kurio jie nenori viešai pareikšti.

Ties jo aukštu sostu renkas minios ir girdėti kaip garbės himnų gieda daugelis garsiųjų didvyrių ir mažųjų šios žemės vaikų, kurie to Asmens akivaizdoje tyliai susitaiko su savo paties sunkiu likimu; taip garbina savo Viešpatį poetas ir oratorius, menininkas ir išminčius, darbuotojas ir kenčiautysis. Visi jie kiekvienas savotiškai šaukia: Kristus kėlė! Aleliuja.

Kristus — Prisikėlimas ir Gyvenimas, Tiesa ir Kelias!

PAL. KUNIGAS J. BOSKO

Neseniai išėjo iš spaudos visiems pageidaujama knyga apie Par. Kun. J. Bosko. Šią knygą skaitant galima daug ką gero sužinoti ir pasimokyti. Patartina, kad kiekviena namuose rastūsi viršminėta knyga. Puslapių turi 709; kaina \$2.50. Galima gauti "Draugo" knygyne.

Velykų Ryto Studijos Vaidelis Vienuolyne.

Kristaus Kančios Pabūklai

Kur dabar yra šventos liekanos: stulpas, erškėčių vainikas, ietis, šv. kryžius ir kiti daiktai.

Prieš Velykas, kada apmąstome Kristaus kančią ir visose bažnyčiose daromas Jo šv. kančios iškilmingas atminimas, bent trumpai paminėsimė mūsų skaitytojams, kur dabar yra kokios Kristaus kančios relikvijos (liekanos) bei pabūklai.

STULPAS, prie kurio plakė V. Jėzų, pirmiausiais amžiais buvo laikomas drauge su kitais palaikais Jeruzalėje ant Sijono kalno, kaip įdiję šv. Grigalius Nazianziškis, šv. Paulinas, šv. Grigalius iš Tours, šv. Jeronimas ir daug kitų. Dabar viena to stulpo dalis yra Jeruzalėje šv. Karsto bažnyčioje, kita Romoje šv. Praksedos bažnyčioje mažoj koplyčioj stiklinėje skrynioje. Trečia dalis taip pat Romoje; ji yra rodoma šv. Jono lateraniškoje bažnyčioje.

KRISTAUS ERŠKĖČIŲ VAINIKAS iki 1239 metų išbuvo Jeruzalėje. Paskiau tais pat metais rugpjūčio 11 d. buvo pervežtas į Paryžių ir priimtas karaliaus šv. Liudviko. Dabar jis yra Paryžiaus katedroj, tik be dyglių, nes šiuos po vieną, kaip ir brangias relikvijas, išsidalino daugelis bažnyčių.

ŠVENTIEJI LAIPTAI arba Piloto laiptai (jų yra 28), kuriais Išganytojas kelis kart buvo vedžiojamas į teismą ir kurie buvo aplašinti Kristaus šv. krauju. Šv. Elena ketvirtame šimtmetyje juos parveždino iš Jeruzalės į Romą, 326 metais po Kristaus gimimo. Jie kelis kart buvo kilnojami iš vietos į vietą, kol pagaliau buvo padėti į šventenybių koplyčią, vadinama "Sancta Sanctorum," arba šventųjų šventa. Jais dabar, atėjusieji pasimelsti, lipa keliais.

VERONIKOS SKARA arba Jėzaus Kristaus veido paveikslas. Kai V. Jėzus nešė kryžių, priėjo moteriškė Vero-

nika padavė Išganytoji skarą, kad apsišluostytų kruviną veidą. Apsišluostytą ant skaros liko Jėzaus veido paveikslas. Toji skara tebėra Romoje šv. Petro Bazilikoje įdėta į puikius rūmus. Ten tą paveikslą drauge su kitais šventenybėmis per tris dienas prieš Velykas rodo tuoj po vakarienių maldų.

ŠVENTOJO KRYŽIAUS DALYS. Kai ciėsorienė šv. Elena atrado Jeruzalėje žemėje užkastą šv. kryžių, jį padalino į pirmiausia į tris dalis. Vieną dalį davė karaliui Konstantinui, kitą Romai, kuri dabar yra "Jeruzalės šventojo Kryžiaus bazilikoje"; trečią didžiausiąją paliko Jeruzalėje "šventojo karsto ba-

žnyčioje" arba "Prisikėlimo bažnyčioje."

KRISTAUS KRYŽIAUS PARASAS "Jėzus Nazaretis žydų karalius" taip pat yra dabar Romoje šv. Elenos arba šv. Kryžiaus bazilikoje.

IETIS ARBA RAGOTINĖ, su kuria Romos kareivis Longinas perdūrė Jėzui ant kryžiaus šoną, padalinta į dvi dalis. Viena dabar yra Paryžiuje vadinamoj "šventojoj Koplyčioj," kita šv. Jono lateraniškos bažnyčios koplyčioj, "Sancta Sanctorum."

VINYŠ. Viena Kristus kryžiaus vinis yra Romoje šv. kryžiaus bažnyčioj, antra vinis su kryžiaus medžio skeveldra yra Paryžiaus tumo ižde. Paryžiaus katedra taip pat turi dalį šventosios vinies ir laiko ją krikščioniame inde.

IŠGANYTOJO MIRTINĖ DRŪBULĖ, ant kurios atsipaūdęs šv. Jėzaus paveikslas su visomis mirties žymėmis, yra Prancūzijoje Besancon mieste, Burgundijos sostinėj. Jos iškilmingas garbinimas būna liepos m. 11 d. Ir kitur dar yra tos drūbulės sklypelių kaip pav. Turine (Piemonte).

KEMPINĖ, iš kurios Išganytoji, kybančiam ant kryžiaus, davė gert acto, iš Jeruzalės pateko — viena jos dalis Romon ir yra šalia kitų relikvių koplyčioje "Sancta Sanctorum," o kita vėl dalelė apie 1239 m., šv. Liudvikui viešpataujant, pateko iš Konstantinopolio į Paryžių šalia kitų relikvių.

KRISTAUS KARSTAS JERUZALĖJE. Jį krikščionys labai garbino. Vėliau stabmelčiai pastatė toj vietoj statulą, bet šv. Elena paskiau liepus nugriauti juos, toj vietoj trečią didžiausiąją paliko Jeruzalėje "šventojo karsto ba-

žnyčios. Jos vidury dabar yra šventasis karstas. Tają bažnyčią laiko išvien: katalikai, graikai ir armenai. Koptai irgi tenai turi savo maldos namus. O syriškieji jakobitai ir maranitai turi ten savo altorių. J. S.

NAUJOS KNYGELĖS

Ką tik iš spaudos išėjo, kaip tai:

Jėzus Kristus Karalius, parašė kun. Pr. J. Vaitukaitis, kaina 10c
Švenč. Jėzaus širdies Troškimai, to paties autoriaus 15c
Viršminėtos knygelės yra labai naudingos ir kiekvienam žmogui reikalingos, patartina, kad tai knygelė rastūsi kiekvienoje katalikiškoje namuose.

Reikalaukite tuojau pas patį autorių, 4557 So. Wood St., Chicago, Ill.

arba

"DRAUGAS" PUB. CO.

2334 SO. OAKLEY AVE.,
Chicago, Ill.

Tik ką išėjo iš spaudos daili, didelė, 350 pusl. knyga: "Švento Kazimiero Seserų Kongregacija — 1907 — 1932" ir Seserų Kazimieriečių pirmosios mokyklos istorija. Knyga iliustruota 35-kiais paveikslais, daili, įdomi. Jos kaina — kietais, stipriais apdarais \$2 egzempliorius, minkštais apdarais \$1.50.

Šita knyga turėtų būti kiekvieno lietuvių kataliko namuose, nes tai lietuvių tautos brangenybių aprašymas.

CONVENT OF ST. CASIMIR,

2601 W. MARQUETTE RD.
Chicago, Illinois

LAI MUSŲ BANKAS
BUNA JUSŲ BANKAS

Šios įstaigos praeitis yra rekomendacija ateičiai

Kviečiame jus aplankyti mūsų BANKĄ

Būsime daugiau negu laimingi galėdami suteikti Tamstoms mūsų patarnavimą.

Viršininkai ir Valdyba linki visiems draugams ir klientams

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ

METROPOLITAN
STATE BANK

NARYS — FEDERAL RESERVE SYSTEM

2201 West Cermak Road (Buves W. 22nd St.)

CHICAGO, ILLINOIS

DIEVO KELIUOS...

Nusagstė su žvaigždėm Kūrėjų Kūrėjas
Prieš amžius pasaulių skliautus.
Tikėk netikėk — o, lyg dulkė prieš vėjus,
Žmogus vis tebėr ir vis bus...

Vien dulkė tebėr jis prieš didžią tą galą,
Sietynui kelius kur nustatė —
Puikuoli, kur neigti drįsi ją, ant kelių!
Galia tavo — falsifikatas!

Ant kelių, puikuoli, prieš Dievą mūs didi,
Ant kelių, kol keliai dar linksta!
Ką aklas puikumas kelionėj nulydi,
Ryt sau panieka pasiriinks tą...

Ant kelių, puikuoli, prieš tikinčią sielą,
Nors ji ir kukli ir menkutė! —
Ir rytą ankstybą ir vakarą vėlyvą
Jai lemia vidudieniu būt.

Jai lemia pažinti prastume šventam savo
Kas tau nepatirt niekados.

Kiek kartų jau protas žmoniją prigavo
Ir sau tik pridarė skriaudos?!

Kiek kartų jau kėlė žmogus prieš Jį maištą
Ir nūdien dar vis nenurimęs.
Bet veltui tik, veltui nerimaudamas gaišta,
Vis nulis — jo pastangų žymės...

Puikuoliai, kur neigė Kūrėjų Kūrėją,
Kur statė save Jojo vietoj —

Ne vienas atatupsčias grįžti turėjo
Ir gėdą nū smilksta iš lėto.

Nykus ir gūdus jų keliuos vien klaikumas,
Ir naujos betiklos vien aukos.
Ir vis neramesnės, skaudesnės jų godos,
Ir kaktos pikčiau vis jiems raukos.

O Dievo keliuos mirga saulų pasauliai,
Rinti ir tvarkingi ir ramūs —

Ir sveltimos tikinčių sielos apgaulei,
Kai gieda Te Deum laudamus.

O Dievo keliuos, nors aplink šelsta vėjai,
Palaima švelni vis tebsklysta.
Ir džiaugiasi minios žinia iš Betliejaus,
Ir garbina kėlusį Kristų!

Jėzus ir Jo Apaštalai

Po daugiau kaip 40 savo apaštalavimo žodžių ir plunks na metų kunigas Klein'as yra išleidęs labai gražią knygą: Jėzus ir apaštalai. Šis veikalas parašytas labai gyvai. Visi, kas yra sekę jo 35 bandymų ir kritikos tomus, gėrėsis subrendusiu talentu, tarnaujančiu kilniai širdžiai, kaip teikėsi parašyti laišką — prakalboje kardinolas Verdier.

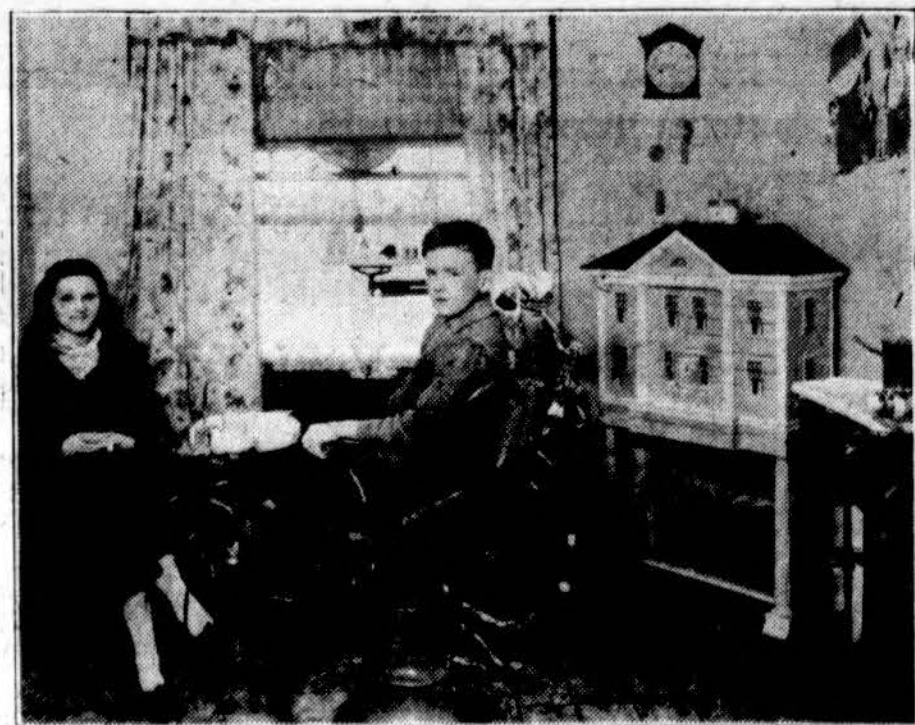
Didžiausias istorijos siužetas sudaro knygos foną: Jėzus gyvenęs malonės ir tiesos pilnume, Jėzus renkęs ir sudaręs savo apaštalus, Jėzus ruošias savo bažnyčią. Be visa tai, — Isganytojo gyvenimas nušviestas iš originalaus matymo taško, paremtas tiksliais moksliais, kruopščia erudicija, kuri tačiau nejaudina dėl stiliaus longvumo ir įdomumo.

Ziemai baigiantis, Jėzus nušileidžia iš kalnų, kur jis buvo pasitraukęs po krikšto priėmimo. Jis yra 30 metų gražume ir stovi savo veikalo angijoje. Jo pirmas apsilankymas tenka Skelbėjui Jonui. "Štai angelas Dievo." Jis sutinka Andriejų, Simono Petro brolį ir Joną numylėtąjį. "Tai buvo, rašė pastarasis, apie dešimtą valandą (4 val. popiet). Mes užsibuvom pas jį ligi vėlumos. Jėzus tomis vėlytomis valandomis jiems praneša apie meilės ir šviesos horizontus. "Broliai, tarė Andrius Simonui, mes radome Mesiją!" Ir Simonas išeina su jais, paskui truputį toliau, atsiranda Pilypas iš Betsaido ir Natanielus iš Kanos. Visi

penki, ligi sielos gelmių, sujaudinti Mokytojo kalbą, jį lydi į Jeruzalę Velykų šventėms.

Po keleto stebuklų, pirmojo savo galybės pareiškimo, Jėzus atsitolina nuo miesto; Jis pasuka per Samariją link Galilėjos. Samarietė, kuri stebisi jo malonumu, jis skelbia naująjį įstatymą: "Jei tu žinotum Dievo dovaną!" Ir prieš nustebusius mokinius, jis atveria širdį: "Mūsų maisas — tai pildymas valios To, kuris mane siuntė, kad užbaigčiau Jo darbą."

Nazarete, Kafarnaume, Bet

Apsaugokie vaikučių dantukus idant užaugę neturėtų vargo. Šiandien daugiau yra atkreipiama atyda link dantų apsaugojimo nuo išpuvimo negu sugriuvusius taisyti.

Virš paveikslėlis atvaizduoja DR. A. LAURAIČIO vieną iš keleto specialiai įrengtų ir vaikučiams pritaikintų kambaryčių, kurie randasi ant 2423 W. Marquette Rd. (Adv.)

Vieną dieną įlipęs į Petro valtį, kuris nie nieko nebuvo pagavęs, jis liepia užmesti tinklą: "Viešpatie! suunka Petras sumišęs, matydamas stebuklingą žuklę, atsitolink nuo manęs, nes aš esmi nuodėmingas žmogus!"

"Nebijok, nuo šios dienos tu būsi žmonių žvejas!" Tuomet mokiniai pritraukia valtę prie krašto ir viską palieka, kad sektų Jį.

Iš Galilėjos, iš Judėos, iš Jeruzalės, minios plaukia vesdamos ligonius, apsėstuosius visokius vargšus ir nelaiminguosius; dieną Jėzus moko, guodžia ir gydo, o naktį pasitraukia maldai.

Tai būdavo Jam laimingiausios valandos. Tuomet išsiskleidavo be jokių trukdymų jo žmogiškos prigimties nepalietos galios. Jo protas, peršviestas Žodžio šviesa, žibėdavo amžina tiesa, jo valia ir Tėvo buvo viena; jo širdis pripildyta Šv. Dvasios, degė neužgesinama meile.

Tokią tai valandą ir jis išrinko savo 12-ą "Simoną", kurį pavadino Petru, ir Andriejų jo brolį, Jokubą ir Joną, Pilypą ir Baltromiejų, Matą ir Tomą, Jokubą, Alfejo sūnų, ir Simoną vadinamą Zeltu Judą, Jokubo sūnų ir Judą Iskariotą, kuris tapo išdaviku (Luk. VI, 14—16).

Prieš visą besispaudžiančią minią su apaštalais priekaky, Jėzus skelbia malones, kurių sulauks pildantieji naujus įsakymus; Palaiminti neturtėliai dvasioj, palaiminti nuolankūs, palaiminti vargantieji, palaiminti tie, kurių širdis yra, palaiminti taikios dvasios, palaiminti tie, kurie persekiojami dėl teisybės." Ir apaštalams atskirai: "Jūs esate žemės druska, pasaulio šviesa... mylėkite savo priešus" etc. Taip apibriežiama apaštalo pasaulis: imti Dievą pavyzdžiu siekti begalinės dorybės, gėrio, tobulybės kaip ir dangiškas Tėvas.

Toks buvo pamokslas ant kalno, aukščiausias religijos idealo pareiškimas, kuris buvo kada nors skelbiamas žmonėms. Jeigu, po kiek prabėgusių amžių, jis dar ir dabar verčia jį gerbti tuos, kurie tąjį skaito tekste, teisingame, ištikimame ir tikslime, bet tiek

suglaustame, tai ką gi besakyti apie įspūdį, kurį padarė tiems, kurie jį patys girdėjo ištiesai, iš pačio Mokytojo lūpų, su tuo akcentu, tonu, tuo žvilgsniu, pilnu jėgos ir šventumo, kuriam nei protas nei širdis negalėjo prieštintis ir kame atsispindėjo švelniai įsakantis Jo Dievo žmogaus autoritetas?

Toji diena yra lemiamą apaštalams. Nuo tos dienos lydėdami Mokytoją visur, jo stebuklų liudininkai, jie naudo- sis mokslu skelbiamu minios ir artimesniems būriams. Jei Jis pagydo centurijono tarną, jei Jis prikelia iš numirusių Naimo našlės sūnų, jei Jis čovanoja nuodėmingai moteriš- kei, jei jis numalšina audrą etc., išveja demonus, visi šie faktai reiškia Jo galybę ir gerį; jei Jis kalba parabolėmis, tai tik parengimas to mokslo, kurį Šv. Dvasia apšvies vėliau.

Būti apaštalu — reikia būti kartą perėjusiam per bandymų ugnį. Duonos padauginimas, minios entuziazmas, Jėzaus elgesys, kuris leidžia pasprukti progai įkurti savo ka-

ralystę, kalba apie gyvenimo Duoną, tatau viršija protą. Daugelis atsitraukia. Kągi dar ro apaštalai?

Petrui Simonui, tai buvo proga savo ir kitų vardu iš- tarti. Jis nesvyravo. Tvirtai jis atsakė: "Viešpatie, pas ką mes eisim! Tu turi amžinojo gyvenimo žodį..." Ne. "Mes, sako jis, tikėjome ir žinojome, kad Tu esi Kristus, Dievo Sūnus."

Nuo to laiko, pastebi Kleinas, santykiai nustatyti po kalbos apie gyvenimo duoną neišriš; iš vienos pusės apaštalių ir mažo ištikimųjų skaičiaus prisirišimas, iš kitos, fariziejų ir svyruojančių neapykanta, beveidė minia, kuri laiko Viešpaties žodžius "per aštriais." Ši minia laukia materialinės karalystės atstatymo.

"Pasakykit, kas aš esu?" — klausia Jis apaštalių. "Tu esi Kristus, Dievo gyvojo Sūnus," atsako įsikarščiajęs Petras. Šis prisipažinimas parodo malonių darbo vaisių.

"Tu esi laimingas, Simonai, nes ne kūnas ir ne kraujas tau tatau atidengė, bet mano

Tėvas, kuris yra danguje. Ir jokių," tai Mokytojas juos aš sakau, kad tu esi uola ir ant jos pastatysiu savo bažnyčią."

Jei kartais Viešpats vaizduoja apaštalaris tamsią ateitį, tai jis jiems parodo taip pat jos didybę. Neišdildomas reginys pasirodo viena vakarą trims apaštalams. Vos sutemus, Jėzus nuėjo melstis ant Tabor, kur jis pasirodė jiems persikeitęs! Šviesus debesėlis savo paslaptingumu gaubė Jėzų, Mozę, Eliją, tuo tarpu balsas jiems tarė: "Ši- sai yra mano numylėtas Sūnus, klausykite jo." Reginys spinduliuojantis ir per daug akinaantis vargšams žmoneliams, kurie išsitiesė kniūbšti ant žemės! "Kelkitės, nesibi-

paguodžia. Jėzus ištikrųjų turi pereiti kančių ir mirties kelią; valanda dar neatėjo, jis lieka ruošdamas karalystę, kelius, kurie jį veda, rengdamas protus ir širdis prie malonių.

Besiartinant kančioms, moko nuolankumo: "Būkite, kaip tie vaikeliai" — gerumo. "Būkite gailestingi." Tai — parabolė gerojo Piemens, gerojo samariečio, pasikalbėjimas su Morta, ir Marija, pamokymas dieviškos maldos: Tėve mūsų, kursai esi danguje.

Koki begaliai ir neištirti horizontai. Tėve mūsų: ir tai buvo visuotinis solidarumas Dievo akyse, kuris nori, kad mes būtume broliai, kadangi (Tėsinys 5-tame pusl.)

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams
THOMAS HIGGINS
PLUMERIS
2313 South Oakley Avenue
Tel. Canal 0610 Chicago, Ill.

PHONE CANAL 1121 FIRST CLASS WORK
WE EXTEND HEARTIEST EASTER GREETINGS TO ALL OUR
CUSTOMERS AND FRIENDS
JULIUS J. STORGUL
PLUMBING — HEATING — SEWERAGE — CONTRACTOR
ESTIMATES FURNISHED ON REQUEST
2240 W. 22nd Street Chicago

KONSERVATYVIŠKA BANKA DEL KONSERVATYVIŠKŲ ŽMONIŲ

Tarp kitų Drovers'io kostumerių randasi: Jungtinių Valstijų Valdžia, Čikagos Viešo Išdirbimo Kompanijos, Mėsos Pakuotojai ir tūkstančiai konservatyviškų pirklių ir paviečių. Daugiau 55% viso Drovers Turto susideda iš pinigų ir J. V. užstatų.

Kalbame lietuviškai

DROVERS NATIONAL BANK TRUST & SAVINGS BANK

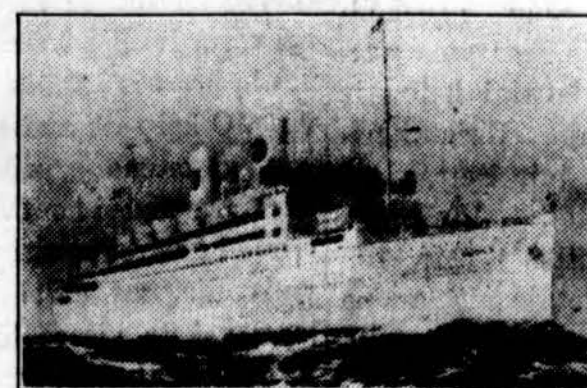
HALSTED IR 42-RA GATVĖ

Bankinės valandos: kasdien 9 ryto—3 v. v., Serėdoj 9 ryto—8 v. v., Subatoj 9 ryto—2 val popiet.

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje TIESIOGINĖ EKSKURSIJA Į KLAIPĖDĄ

(Be persėdimų)

Išplaukia moderniškoju motorlaiviu

"GRIPSHOLM" — "BALTOJI GULBĖ"

SVEDŲ AMERIKOS LINIJA

IŠ NEW YORKO GEGUŽES 27 D. 11 val. ryte

Išplaukia Klaipėdą Birželio 8 d.

Motorlaivis "Gripsholm" yra didžiausias laivas iš plaukiančių tie- dog į Klaipėdą. Jo dydis: ilgio 575 pėdos, pločio 74 pėdos, 18,000 res. tonų, įtalpos 23,600 tonų.

— Iš New Yorko į Klaipėdą —

Trečia Klase — \$92. — Ten ir atgal — \$153.50

Turistinė Klase — \$115. — Ten ir atgal — \$192.00

J. V. "Revenue" ir Pagalvės mokesčiai atskirai

Informacijos ir laivakortės gaunamos iš Tamstos vietinio laivakorčių agento arba

"DRAUGO" LAIVAKORČIŲ SKYRIUJE

2334 S. Oakley Ave. Chicago, Ill.

Autorizuota Agentūra

SWEDISH AMERICAN LINE

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams
Z. DOBROWOLSKIS
BUČERNĖ IR GROSERNĖ
2210 West 23rd Place Chicago, Ill.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams
Telephone Boplevard 1162
THE BRIDGEPORT CLOTHING CO.
Not. Inc.
3312 S. Halsted St. Chicago, Ill.
J. PETROWSKI, Prop.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams
E. E. JANULIUNAS
3133 S. Halsted St. Chicago, Ill.
Tel. — Victory 9163

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams
J. MACKIEVIČIUS
REAL ESTATE IR INSURANCE
2324 S. Leavitt St. Tel. Roosevelt 7962

SULAUKUS BRANGIOS VELYKŲ ŠVENTĖS
SAVO KOSTUMERIUS IR DRAUGUS
SVEIKINA
AUGUSTAS SALDUKAS
REAL ESTATE IR INSURANCE
4038 Archer Ave. Chicago, Ill.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams
**LIETUVIŲ POLITIKOS IR PAŠALPOS
KLIUBAS**
1605 Madison St. Gary, Indiana
Gaspadoriai:
VINCENAS DEGUTIS IR I. TAMOŠAUSKAS

JEZUS IR JO APAŠTALAI

(Tęsinys iš 4 pusl.)

visi yra jo sūnus. Kuris esi danguje: tai buvo neribotas religijos išplėtimas, religijos nuo materialinių, nacionalinių, žemiškų rubežių ir perkeltos į antgamtinį pasaulį. Tokia yra dieviškoji formulė, kurią Jėzus mums siūlo melstis, taip turtinga savo trumpumu, taip gili savo paprastais sakiniiais, kurios užtenka visų amžių sielos reikalams ir kurios prasmės neišsėmė amžių meditacijos.

Dieviškasis mokslas pilnėja Jėzui besitartiant į Kalvariją: neištikimas tarnas, Lozorius ir niekšas turtuolis, sūnus paladūnas, vynuogyno darbininkai. Lozorius prikėlimas tik suerzina fariziejus ir įstatymų daktarus. Dar buvo keletas valandų, ramybės pas Zakėjų Jeriche, Betanijoje, pas Simoną raupsuotąjį ir Lozorijų, bet triumfalė Verbių linksmybė nepaslepia Išganytojui aukos neišvengimo, apie kurią jis nepaliauja galvojės ir kada jis atvyksta pas savo draugus Betanijoje.

Sustosime ties šventojo ketvirtadienio vakariene praleidami išdaviką. Jėzus, kuris praleido visą popietį Alyvų kalne, atvyksta vakare su dešimčia apaštalu. Petras ir Jonas buvo viską paruošę Velykų stalui. "Aš norėjau labai valgyti šias Velykas su jumis prieš kentėdamas." Jėzus patarnauja, atsiklaupia prieš juos, mazgoja kojas. "Žinodamas, kad valanda atėjo jam pereiti iš šio pasaulio pas savo Tėvą, kadangi jis mylėjo savuosius pasaulį — jis juos mylėjo iki pat galo. Reikia perskaityti du skyrius, kuriuos Klein'as paskiria Didž. Ketvirtadienio vakarui, atsisveikinimo kalbai, po eucharistijos įsteigimo, malonėmis. Tą minėtiną valandą Jėzus visus apaštalus įtraukia į savo sacerdotatą.

Nuostabu mums, silpniems protams, silpnavaliams, rašo Klein'as, tai, kad toki dalykai būtų išreikšti, būtų atlikti taip trumpai, taip paprastai: štai yra mano kūnas, ir štai eucharistija. Darykite tai mano atminimui ir štai sacerdotatas (kunigavimas). Bet toks jau yra Jėzaus dieviškas būdas: Imki savo lovą ir eik; paralytikas atsikelia. Jaunoji mergaitė, štai, jaunas žmogau kelkis, Lozoriau, išeik iš kapo, ir amirėliai prisikelia. Eikite, mokykite visas gimines... ir Galilejos žvejai iškeldina vieną patys bei jų įpėdiniai, krikštyti, mokyti... visas žemės tautas.

Per savo kančias Jėzus buvo vienas. Po savo Prisikėlimo, po apaštalu atsidėjimo ir Petro išgynimo Jėzus pasirodė šlovėje savo mokiniams ir juos siuntė užkariauti pasaulį: "Eikite, mokykite, visas tautas krikštydami jas vardan Tėvo, Sūnaus iš Šventojo Dvasios, jas mokydami to, ką aš jums aprašiau, ir aš esu su jumis iki amžių paibaigos. "R."

VELYKOS LIETUVOJE

Velykos yra lietuvių mėgiamia ir visų laukiama šventė. Jau gavėnios metu žmonės pradeda nekantriai laukti ir skaityti, kiek jau beliko dienų ligi Velykų. Velykų švenčių iškilmės, galima sakyti, prasideda Verbių sekmadieny. Tą rytą kiekvienas stengias kuo anksčiausiai atsikelti ir savo artinąjį verba (kadagių ar žilvyčio šakelę) išplakti. Plakantysis verba lupdamas sako šiuos žodžius:

Ne aš plaku,

Verba plaka.

Ar duosi Velykio kiaušinių? Ką gi bepadarys plakamasis — prižada jau duoti.

Didžiojo savaitės kaimuose sunkių darbų nedarba, ir kas gali eina į bažnyčią. Ypač gausiai bažnyčia lankoma didžiajame ketvirtadieny, penktadieny ir šeštadieny. Per tas dienas jaunomėnė į bažnyčią traukia ne tik maldos, kiek įdomios ceremonijos. Kai kuriose bažnyčiose jos pačios jaunomėnės dar labiau pajauvinamos. Bernai apsirėngia žydais, Kristaus kankintojais, kareiviais, Kristaus grabo sargais, mergaitės — angelais ir t. t. Vaikai velka aplink bažnyčią dirbtinę silkę (medinę lentelę su kreida ar anglimi išpiešta silke) ir ja muša: trečiadienį vienu kirčiu, ketvirtadienį — dviem o penktadienį — trimis.

Didžiajame ketvirtadieny visose bažnyčiose nutilsta varpai. Juos dabar pavaduoja berniukai: jie tarškina aplink bažnyčią su tarškečiais, o prie altoriaus su klegučiais. Po pamaldų tarškintojai leidžiasi į miestelį ir į artimuosius kaimus kiaušiniuoti. Įėję į kiemą jie pradeda bėgti su savo tarškečiais aplink triobą arba po kiemą. Susidaro savotiška tarškečių "muzika". Seimininkės už tą muziką duoda kiaušinių. Mažoj Lietuvoj kiaušiniautojai pasveikindavo seimininką tam tikra daina:

Labas vakars, pon gaspa-

dor! Vai, lalū-lalū!

Tokių svečių lalauninkų, Vai, lalū-lalū...

Toliau savo dainoj vadina-mieji lalauninkai ragina seimininką kelti, budinti tarnus, balnoti žirgus ir joti savo lauko pažiūrėti. Gale lalauninkai prašo seimininką būti malonia ir duoti jiems "kiaušinių į kešelį", "gelto sviesto į dėželę", "rausvą auksinę čebatams." Spėjama, kad tie velykiniai lalauninkai seniau buvo piemenys pirmą kartą vasarį išginę bandą, o vėliau jie buvo Velykų Kristaus grabo sargai, tarškintojai.

Didžiajame penktadieny ir šeštadieny pati didžioji velykinė ruošia. Vienos moterys valo pirkias: plauja stalus, suolus, langus, o kai kur net lubas ir sienas. Tai tikros švaros dienos. Kitos moterys kepa pyragus, verda košenių, dažo margučius. Vyrų styrinėja po pašalius: vengia be reikalo į vidų koją kelti. Mat, moterys pasikaušiusios, sušilusios, suplukusios dirba ir pamačiusios bedykinęjančių vyrų tuoj pradeda gerkle laidyti. O su moteriškuoju tokiu atveju geriau neprasi-dėk. Ko gero — dar sveikas gali ir kailį įdėti. Didžiajame šeštadieny iš kiekvienų namų būtinai kas nors turi eiti į bažnyčią švento vandens ir ugnies parnešti. Parneštąja ugnimi pakuria pečius ir pirtį. Pirkioje tą ugnį saugo per naktį ligi Velykų ryto.

Pavakari iš tolimesnių kaimų daugiausia jaunimas pradeda traukti į prikėlimą. Jei Velykos vėlybos ir šiltos, tai mergelės eina basos. Vakare pilnas miestelis priguži žmonių. Vieni bažnyčioje mel-džias, o kiti kur pakiemiais ar špitolėj susirinkę šnekučioja. Tuoj atsiranda juokdary ir visokių prašmatnumų.

Dar kai kur pusberniai ke-pures maino. Aplamai Velykų naktį, Lietuvos bažnykiemy seniau, o dar ir dabar de-

vynios galybės visokių visokiau-sių įspūdžių. Dėl to, rytmetį namo sugrįžus yra linksmos kalbos, kaip vandenilio. Kol įsipasakoją užtenka įspūdžių kelioms dienoms.

Gaidystė ir seimininkai pradeda ruoštis į prisikėlimą. Vaziuoja pačiais geriausiais arkliais ir gražiausiais lengvaisiais ratais, kad namo vaziuojant būtų geriau lenktyniuoti. Mat, yra toks prietaisas, kas iš Kalėdų Bernelių Mišių ir iš prisikėlimo greičiau paršveis namo, tas pirmas įvėsus nuo laukų suvalys. Todėl

kartais ir lekia namo kaip bimbaly vejami.

Kristaus prisikėlimo ceremonijos visur stengiamasi kiek galint padaryti gražesnes ir didesnes. Ir ištikrųjų tos iškilmės ne vienam išpaudžia džiaugsmo ašarą. Juk tik vienas duslus būgno balsas, kviečias į prisikėlimą, primena kažką nepaprastą, ne kasdienišką. O ką jau besakyti, kai visa maita besiversdama iš bažnyčios, užtraukia "Link smą dieną apturėjom," kai pradeda gausi visi varpai. Seniau prie kai kurių bažnyčių bajorai buvo įtaisę trumpas patrankas. Iš jų šaudydavo ir Velykų rytą.

Apėję tris kart aplink bažnyčią, žmonės vėl susmunka į bažnyčią. Likusios pamaldos prabėga greit. Trumpas pamokslas, ir žmonės skuba namo. Per Velykas niekas miestely negaišta, į karčiamas neina, bet tiesiog traukia namo Velykio dovanų ragauti. Sugrįžusieji sveikinas su namiškiais: "Sveiki sulaukę šventų Velykų!" Sveikinamasis atsako: "Ačiū, ačiū! Duok Dieve sveikiems kitų susilaukti." Po to sėda prie Dievo dovanomis apkrauto stalo. Iš pradžių valgo kiaušinius, o vėliau tai, kas kam patinka. Pavalgę vieni eina prisnūsti,

kiti gi margučių mušti, ridenti ar kur nors pasisupti.

Velykų metu vartojamus kiaušinius dažo, įvairiai juos margina. Išmargintus kiaušinius vadiname margučiais. Kaimuose kiaušinius dažniausiai dažo svogunlapiais, vant-lapiais, juodalksnio ir kitų au-

galių lapais. Taip nudažytuose kiaušiniuose išskutinėja įvairius raštus. Tuo būdu mes gauname vadinamus skutinėtus margučius. Yra dar ir rašytinių margučių. Juos daroma šitokių būdu. Su tam tikru vamzdeliu rašoma linijos ant (Tęsinys 6 pusl.)

Tel.: Gary 5234 — Res 2-5507

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Viesiems Savo Draugams ir Kostumeriams

BARAN & GREGOR
FUNERAL DIRECTORS

607 West 11th Ave. Gary, Indiana

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Viesiems Savo Draugams ir Kostumeriams

Telephones: Gary 26629 — 21749 — 22425

F. S. SUPERCZYNSKI
FUNERAL DIRECTOR and EMBALMER

Lady Attendant

1425 Madison St. Gary, Indiana

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Viesiems Savo Draugams ir Kostumeriams

Telephone 288

JULIUS PRUSIECKI

FUNERAL DIRECTOR and EMBALMER

3801 Main Street Indiana Harbor, Indiana

VISIEMS MŪSŲ RĖMEJAMS IR BENDRADARBIAMS, LINKIME LINKSMŲ IR MALONIŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ, REIKSDAMI NUOŠIRDŲ DĖKINGUMĄ UŽ PARAMĄ IR SVEIKINIMUS.

MARIJONŲ KONGREGACIJA.

LIETUVIAI!

Vaziuokit Tiesiai į Klaipėdą

Su Didele Vasarine "Draugo" Ekskursija
Laivu FREDERIK VIII

Iš New Yorko Birž. 3, 1933

Nereikia nei vizų nei pereiti parubežinį egzaminavimą iki pasiekiate KLAIPĖDĄ. Negali būt nieko lengvesnio ir patogesnio.

Del platesnių informacijų, laivakorėjų bei užsakymų kreipkitės į "Draugo" Laivakorėjų Skyrių, 2334 So. Oakley Ave.

A R B A

SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE

130 N. LaSalle St. Chicago, Ill. 248 Washington St. Boston, Mass. 27 Whitehall St. New York, N. Y.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Viesiems Savo Draugams ir Kostumeriams

KAROLIS MAROZAS
RESTAURANTAS

2343 S. Leavitt St. Tel. Canal 4873

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Viesiems Savo Draugams ir Kostumeriams

BEN. J. KAZANAUSKAS
SIMANO DAUKANTO SKOLINIMO IR BŪD. SPULKOS RAŠT.

REAL ESTATE
2242 West 23rd Place Chicago, Ill. Telefonas — Roosevelt 8887

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Viesiems Savo Draugams ir Kostumeriams

W. NEFFAS
WEST SIDE HOTELS
RENDON KAMBARIAI
Savaitėms ar Dienoms

2435 S. Leavitt St. Tel. — Roosevelt 3352

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Viesiems Savo Draugams ir Kostumeriams

PALIULIŲ ŠEIMYNA

2244 W. 23rd Place Chicago, Ill.

Telefonas Canal 1068

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Viesiems Savo Draugams ir Kostumeriams

J. YODIKIS
SIUVEJAS

2214 West 23rd Place Tel. Roosevelt 1970

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Viesiems Savo Draugams ir Pacientams

Dr. ATKOČIUNAS
DENTISTAS

Val.: 2 to 8 P. M. Pirmadieniais, Trečiadieniais ir Šeštadien.
3147 S. Halsted St. Chicago, Ill.

Phones: 7447 — 7448

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Viesiems Savo Draugams ir Kostumeriams

OLESKA & PETKUS
GRABORIAI
FULL MOTOR EQUIPMENT

1231-3 Madison Street Gary, Ind. Lady Attendants

Phone 9000

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Viesiems Savo Draugams ir Kostumeriams

LACH, KELNER & PRUZIN
FUNERAL DIRECTORS
AMBULANCE SERVICE

620 W. 15th Ave. Gary, Ind. In settlement House

VELYKOS LIETUVOJE

(Tęsinys iš 5 pusl.)

kiaušinio paviršiaus. Išrašytas vaškėnėmis linijomis kiaušinis yra čedamas į karštus dažus. Išgriebe iš dažų gauna me margutį, išmargintą balto mis linijomis spalvuotame fone. Dabar galime tas baltas spalvas nudažyti viena ar net keliomis spalvomis.

Daugiausia Lietuvoj paplitęs paprotys — mušti (dažyti) margučius. Norint priešininko kiaušinį sumušti, reikia tam tikro įgudimo. Žinoma ir čia pasitaiko apgavysčių: tyčia padaro margutį neapramusamą (prileidžia kiaušinio kevalą tirpieto cukraus ar smagos). Apgavimų pasitaiko daug tada, kada margučius daužia be pakilojimo ir be pamiklenimo. Paprotys margučius ridenti — sako atėjęs į Lietuvą iš Rusų. Margučius daužti ir ridenti labiau mėgsta vyrai (daugiausia pusberniai), mergaitės labiau mėgsta suptis. Kur nėra nuolatinių supoklių, ten specialiai Velykoms paruošia, Seniau lietuviai, matyt, labiau mėgdavo suptis. Turėjo net supoklių dainių. Dabar tik vaikams per Velykas berengia supokles. Seniai jų nemėgsta. Sako, kad supoklės esančios pasikorusio Judošiaus priminimas.

Pirmos Velykų dienos pavakarij kaimynai pradeda vienas pas kitą lankyti. Antrą Velykų dieną mažiukai lanko savo krikšto tėvus, o kai kur ir šiaip savo tėvų pažįstamus. Mažieji svečiai yra apdovanojami velykiniais margučiais.

Seniau Velykų švėsdavo tris dienas, tačiau ir ketvirtą dieną vengdavo sunkių darbų. Ypač tą dieną bijodavo žemės

mės judinti. Liaudies įsitikinimu, kas tą dieną ars ar akės, to javus vasarą ledai išmuš. Todėl trečiądienis po Velykų vadinasi ledų diena. Šiandien mes pasakysim, jog tai burtas, tačiau senovėje, matyt, j tai kitaip žiūrėjo. Pasak "Balanos gadynės" autorius, dar jo vaikystės dienų, apie 1862 m., moterys, pamačiusios vyrą besivarantį gatvę pajungtus jaučius, nerimdamos šnekėjo: "Burtas ne burtas. Kas gal žinot — gal ir ne burtas, kad jau taip visas svietas šneka, gal ir ne burtas. Negali tos dienos pakęsti. Dar gali Dievas leisti rykštę visam kaimui." Aplamai reikia pasakyti, jog Velykų šventės daug mažiau turi burtų ir prietarų, negu Kalėdos. Kalėdų pirmą dieną ir per Naujus Metus senųjų žmonių įsitikinimu daug ko negalima dirbti. Velykų gi pirmą dieną, sako, tik ugnies negalima esą skolinti, nes jeigu pirmą Velykų dieną ugnies skolinsi, tai tą ūkininką ištiks nelaimė. Liaukis mini dar

dosnųjį Velykių ir Velykų bobą. Tas liaudies vaikams minimas Velykių yra labai artimas vaikų geramam Kalėdų Seneliui. "Vienatinis Velykiaus darbas — sako Vaižgantas — Velykų rytą geri ir paklusnūs vaikai lankyti ir jiems dovanas nešti. Velykiūni jau

niekas nebetki, lygiai kaip ir Gavėnu — juodu užsiliko žmonių kalboje vien tik tai kaip poetiškas tam tikro laiko išreiškimas." — A. Merkelis ("L.A.")

GIMIMAI SAUSIO MĖN.

Sausio mėn. visoje Lietuvoj gimė 5,596 kūdikiai: 3,097 berniukai ir 2,499 mergaitės. Tame skaičiuje moterystėje gimė 2,888 berniukai ir 2,328

mergaitės, o nemoterystėje gimė 209 berniukai ir 171 mergaitė. Vietos atžvilgiu miestuose gimė 369 berniukai ir 289 mergaitės, o kaimuose — 2,728 berniukai ir 2,210 mergaitės.

ŽINO DAUG DAINŲ

Levaniškių kaimo gyv. L. Micaitė, turinti 48 m. amž., žino per 1,000 lietuviškų dainų. Iš jos mok. Valeikaitė yra užrašiusi apie 200 liaudies dainų, kurias dainuodavo p. Micaitės senelė ir prosenelė.

SEXTON SERVICE

offers you

▲ The only nationally advertised brand of foods prepared exclusively for the institutional market.

▲ The security of endorsement by all the leading trade associations in the institutional field in the United States.

▲ The facilities of the only wholesale grocery company operating plants in the two principal American markets—Chicago and New York.

▲ As rendered by America's largest distributors of number ten canned foods, a distinctive service on a complete assortment of quality foods packed in this institutional size container.

▲ Home recipe pickles, relishes and preserves from Sexton Sunshine Kitchens—delicious and appetizing.

▲ Carefully selected coffees—blends resulting from years of careful study—roasted fresh daily at Chicago and Brooklyn.

▲ Special quotations based on major purchases of exclusively institutional merchandise—sharing with you the advantages of a greater buying power.

JOHN SEXTON & CO.

Established 1883

Edelweiss Quality Foods

CHICAGO

BROOKLYN

LIETUVIŲ SPAUDOS SAJUNGOS DIDŽIOJI EKSKURSIJA Į KLAIPĖDĄ

(Per Southamptoną)

Išplauks iš New Yorko

Birželio — JUNE 29 — anksti ryte

(Keliaiviai sės į laivą vakarę, birželio 28)

CUNARD Didžiojo Ekspresinio Laivo
BERENGARIA

Ekspresijos dalyviu laikomas kiekvienas važiuojantis į Lietuvą keleivis

Kartu išplaukia ir Studentų bei Profesionalų Ekspresija, kuriai vadovauja SLA daktaras-kvotėjas Dr. J. S. Stanislovaitis

Laivakortes parduoda visi Cunard Agentai

CUNARD LINE

346 No. Michigan Ave.

Chicago, Ill.

KRYŽIAUS SAKYKLA

Mūsų mylimasai Išganytojas čia gyvenamas ant žemės, pasirinkdavo įvairias sakyklas iš kurių galėdavo skelbti savo mokslą — Amžinojo Gyvenimo Žodžius. Jo sakykla kartais būdavo Petro valtį, kartais Jeriko gatvės; vieną kartą prie bažnyčios vartų Jis skelbė tuos Žodžius, o dar kartą prie Jokūbo šulinio (šaltinio). Rodos, bikokia sakykla Jam patikdavo — iki tai dienai kuomet Jis turėjo pasauliui pasakyti paskutinę ir atsiveikimo kalbą. Tada Jam nebikokios sakyklos reikėjo — bet reikėjo tokios, kurią per amžius visi atmintų kartu su Jo Žodžiais.

Didįjį Penktadienį prie Piloto namų, rodos, būtų geriausia sakykla, iš kurios pasauliui tartų savo atsiveikimo žodžius. Ten buvo žmonių minų minios, kurių širdys buvo išalkusios tos Amžinojo Gyvenimo Duonos. Bet, ne, Jis kitaip galvojo. Jis palauks keletą valandų, ir tada Jam bus duota kita sakykla, kuri bus Jam ant pečių uždėta, nešti į Golgotą, ir toji sakykla bus — kryžius. Užėjus ant Golgotos su kryžiumi, Jisai pasidavė būdeliams. Jo rankos — dailydės rankos, sukiėtėjusios nuo sunkaus darbo, iš kurių plaukia žmonijai malonės. Jo kojos — stebukladario, kurios kur tik eidavo — Jis gerą darydavo, o jos jau prikalamos prie kryžiaus. Pirmas plaktuko smūgis tyloje visų girdžiamas; seka vienas smūgis po kitam. Marija ir Jonas rankomis laiko savo ausis. Garsas yra nervuojantis, nepakenčiamas. Kryžius keliamas nuo žemės, svyruoja. Jau vienas galas įdėtas į prakastą duobę — Išganytojas kibo ant kryžiaus. Jėzus jau sakykloje paskutiniam kartui — o kokia garbinga sakyk-

la! Kiek mums patstai kryžius pasako! O kaip gražiau dabar kalba tasai kryžius kuomet papuoštas Amžinojo Gyvenimo Žodžiu!

Kaip visi pamokslininkai, užėję sakyklon, Kristus pasižiūri į klausytojus. Jam matyt bažnyčios pauksintas stogas. Prie jo sakyklos stovėjo kiek romėnų ir graikų, ir įstatymo žinovai ir pariziejai iš Jeruzalės. Ten taipogi stovėjo žydų bažnyčios kunigai, kurie Jam liepė nužengti nuo kryžiaus, parodyti savo Dievybę. Buvo kurie Jame Dievybės nematė — kurie ant Jo spiovė ir iš Jo tyčiojosi. Buvo tokių, kurie tarp savęs kalbėjosi: Jis kitus gelbėdavo, o save negali išgelbėti. Tai pogi, stovėjo ir kareiviai. Po kryžiumi stovėjo Marija Magdalena — auliūdusi, verkianti. Ten stovėjo tasai meilės apaštalas, narsusis šv. Jonas. Jis matė susigriandimo pilną, savo mieliausią Motiną Mariją, Mariją Magdalėną, Joną. Nekaltumas, atgaile daranti ir kunigystė: trys rūšys žmonių, kurie visuomet stovi po Kristaus Kryžiumi.

Visur viešpatauja tyła. Tamsu — nes nesenai saulė taip spindėjo, žmonės baimės apimti. Jie laukia Dievo Sūnaus atsiveikimo kalbos. Jisai pradeda kalbėti — bet kaip ir visi mirštantieji; Jis mąsto apie tuos, kuriuos Jis labiausiai myli. Jo pirmas žodis — buvo žodis apie savo neprietelius: Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino ką daro. Jo antras žodis... apie nusidėjėlius, Jis tarė latruvi geramam: Šian dien su Manimi būsi rojuje. Trečias žodis buvo Jojo šventiesiems: Motina, štai tavo sūnus. Jo pamoksle matyti, kaip Dievas myli žmones. Jis neištarė prakiekimo žodį savo būdeliams, nei paniekimo žodį tiems, kurie iš Jo tyčiojosi; Jis neištarė neapykantos žodžių kareiviams. Štai, Jisai ištare: Trokštu. Jisai Die-

vas, kursai sutvėrė žmogų, žvaigždes, pasaulį ir visą kas jame yra, laiko savo rankoje, troško žmogaus. Jojo rankų padaro, Jam padėti, pagelbėti. Jis prašė paduoti tą kas Jo troškulį pasotintų. Ne, neprasė žemiško vandens — bet prašė meilės — troškulį meilės.

Kiekvienoje kalboje žodis "meilė" daug vartojamas, bet ir ne visų tesuprantamas. Meilė — kurią pasaulis pažįsta, reiškia: turėti; pasisavinti; turėti tą ir tą, pasisavinti tą daiktą, tą asmenį. Meilė, tikroji prasmė, yra savęs pasisavinti — kito gerovei.

Išganytojo rankos ant kryžiaus yra ištiestos priimti visą žmoniją. Tol kol turime kūną, meilė negali kitą reikšti, kaip pasiaukojimą. Dėlto, nekarta, matėme pavelsluose, meilės vilčia perdurinti širdį — vilyčia kuri padaro žaidą: tai reiškia, iš meilės turime daug nukentėti, pavargti artimo naudai.

Jėzus, Dievas — yra meilės Dievas. Iš meilės Jis sutvėrė žmogų. Per Įsikūnijimą — Meilė (Dievas) tapo vienas su numylėtu (žmogumi). Jeigu Dievas būtų tik tapęs žmogumi — ten Jo meilė baigtųsi, gal sakytumėte, kad Jis nevisą padarė išreikšti savo meilę. Jeigu Dievišką meilę būtų tik pasirodžiusi mūsų tarpe, žmogus gal sakytų, kad Dievas niekad negalėtų žmogaus širdies kentėjimus suprasti; kad Dievas negali mylėti, kaip žmogus myli — iki pasiaukojimui. Ar žmogus (kurs dirba savo artimui, už jį kenčia, ir jeigu yra reikalas už jį ir galvą paguldo), gali padaryti tą ką Dievas nebegali? Ar šita tobuliausia meilės rūšis (pasiaukoti už artimą) yra galima nusidėjėliui žmogui — o negalima Dievui, kurs yra tobuliausias gerumas — pats Gerumas? Ar galima sakyti kad kankinys, liedamas savo kraują, arba kareivis mirštas už tėvynę, arba misijonierius dar-

buojasi svetimame krašte, ten gyventojų gerovei, ar galima sakyti, kad visi šitie neturėjo Dieviško pavyzdžio danguje. Gal jie pareiškė tobulę meilę už patį Meilę — (Dievą). Jonas ir Povilas yra pasakę, kad jeigu žmogus gali būti toks geras, kaipgi begaliniai geresnis yra Dievas.

Ten ant Kalvarijos kalno, ant kryžiaus kibojo Dievo Sūnus, kurs pareiškė tobuliausią meilę — mirdamas už žmogų nusidėjėlių — Dievui atlyginti žmogaus skolą per nuodėmę užtrauktą — jam pelnyti malonių ir jam atidaryti dangaus vartus. Jėzus nebuvo verčiamas, ir neįjoks sutverimas negalėjo iš Jo reikalauti, kad ateitų žmogui į pagalbą — bet iš meilės begalinės dėl žmogaus Jis čia atėjo ant žemės, tapo žmogumi, ir mirė už jį ant kryžiaus, jį atpirkdamas. Štai kur pasirodė Jėzaus nepabaigtoji Meilė!

Niekas negali sakyti "Dievas man duoda daug skausmų, kentėjimų ir vargų išvargti, o Jisai jų niekad nepergyveno." Žmogau, Dievas — žmogus ant kryžiaus pergyveno didžiausius skausmus, vargus. Toji Saldžiausioji širdis jau žino kas tai yra būti apleistu, paniekintu. Tikrai galima sakyti, kad Meilė (Dievas) yra mirštantų už mus, nes niekas neturi didesnės meilės, kaip tas, kurs guldo savo gyvybę už savo prietelius.

Per nuodėmę Kristus vėl miršta, šv. Povilas sako, kad kuomet nusidedame patys sau kalame prie kryžiaus Dievo Sūnų. Žaidos dar adaros. Jėzaus kraują lašai, kaip puolančios žvaigždės, sukurina drabužį kitų Jonų ir kitų Magdalečių plaukus. Kiekviena nuodėmė atnaujina Kalvarijos įvyki. Kristus vis yra ant bandimo žmonių širdyse, nes kiekviena nuodėmė yra elgesys, kuriuo Barabas pasirenkamas už Kristų. Dar yra kitų Judų, kurie užgauna Jo nekalčiausias lūpas, yra

kitų Pilotų, kurie Jį pasmerkia, kaip Cezario priešą, vis yra Erody, kurie Jį apvelka pasityčiojimo drabužiu, vis yra kitų Kalvarių, nes kiekviena nuodėmė atnaujina Jėzaus nukryžiuojimą. Tas rankas, kurios prisirengusios mus laiminti, mes jas prikalamė. Tas kojas, kurios eity mus ieškoti, mes ir jas prikalamė. Toms lūpoms, kurios mums išprašytų pasigailėjimą, mes joms paduodame uksuso. Toji širdis, kuri mus taip numylėjo, o mes ją nuodėme perduriame.

Papildę nuodėmę, Jėzų vėl prikale prie kryžiaus, tolinamės nuo Kalvarijos kalno, ir ne žemės drebėjimas, bet sąžinės griaužimas mus sutinka, ir šaukiame su šimtiniuku: Šitas, tikrai yra Dievo Sūnus.

Kuomet sąžinės griaužimas ir neramumas kankina, žiūrime į Kalvariją ir stebimės, kodėl Jis neina mūsų ieškoti, kodėl neina paskui savo avelių, kodėl Jis neina paskui savo avelių, kodėl Jis mus nelaimina!

O! kaip gi tos rankos gali laiminti kuomet jos prikaltos! Kaipgi gali tos kojos prikaltos eiti ieškoti paklydusių avelių! Ne, jos negali. Jeigu trokštame Jėzaus atsiprašyti, prašyti Jo pasigailėjimo, turime eiti ir apsiplauti per išpažintį ir apkabinti kryžių, tą meilės sakyklą. Ten išpažinkime, kad sužeidėme Jo Saldžiausią širdį — Jį ant kryžiaus prikalamė.

Kokis pasižeminimas stovėti po kryžiumi — kaip skaudu stovėti šalia skausmuose paskendusio, šalia To, kurį pasaulis pasmerkė, paniekino... Gal kas sakys, tai padaryti yra sunku. Sunku! Bet ant kryžiaus kiboti dar sunkiau!

Vertė Dėdė Zareika.

A. Rukštelė

MARGUČIAI

Nekalbant apie lietuvių tau-
todailės turtingumą, tenka iš-
kelti jos šaką, kuri nemaža
reikšmės turi lietuvių dvasios
kūrybinei jėgai nušviesti, tai
margučiai arba velykiniai
kiaušiniai. Per Velykas jiems
teikiama daugiausia reikšmės.
Nors kitur, kaip Latgalijoje,
margučius muša ne tik per
Velykas, bet ir per Jurgines,
o arkliaganams tą dieną duo-
da kiaušienės. Dziūkioj pau-
tienę (Kiaušiniene) laiko
"garbės vaišių" ir "mylėji-
mo" ženklu.

Margučiai ne tik krikščionys
bei atsiradus įgavo reikšmės;
jų buvo ir seniau ir reikė
gamtos atbūdinį, o taip pat
kiekvieno gyvo daikto pra-
tę. Taip manydavo aigyp-
ščiai ir romėnai.

Mūsų laikais kiaušinius mar-
gina ne vien per Velykas, pav-
pietų kraštuose pradėję nuo
pusės gavenies iki verbi sek-
madienio, o vakaruose — nuo
atvelykio iki Sekminių. Kai
kur yra laikoma blogu reiški-
niu ir net nuodėme kiaušinius
marginti per pačias Velykas.
Margučiai Lietuvoje atsirad-
o gan senai, nes Velykų
kiaušiniai M. Mažvydo, Vait-
kūno ir Daukšos yra jau XVI
amžiuje.

Senprūsiai ir aiščiai dievai-
tei Žemynėi aukodavo vištą ir
gaidį. Nesenai dar letgaliečiai
tokią auką aukodavo per ves-
tuves, vėsciami jaunąją į klė-
tį.

Vištos giminė yra laiko-
mas Persų kraštas, ir gaidys
Zoroastro (persų) tikyboje
garbinamas ir laikomas pikto
dvasių išvartytoju.

Pas mus irgi galima girdė-
ti sakant: "Prieš rytą gai-
džiai sugiedojus, piktos dva-
sios išnyksta" arba vištos gie-
dojimas laikomas blogu žen-
klu ir net nelaimę reikiškęs.
Panašiai tikinčių galima užtik-
ti ne vien Lietuvoj. Bet visa
tai neturi jokios reikšmės.

Kiaušinių marginimas kiek-
vienoj tautoj turi savotišką-
mų, jei ne spalvose, tai raš-
tuose. Yra pastebėta, kad kur
kiaušiniai labiau spalvinami,
tai jų raštas menkėja, o kur
mažai, ten raštai daug turtin-
gesni. Pietų tautose pastebi-
mas raštų atžvilgiu didesnis
margučių įvairumas ne kaip
vakarų, nors kiaušinių spal-
vingumui neatsilieka ir vaka-
rai.

Lietuvoj kiaušinių margiai-

mas nevisur vienodai išsišako-
jęs. Vienur pasižymi raštų
turtingumas, kitur tik viens-
palvis dažymas. Viena spalva
dažo, ypač pastaraisiais lai-
kais, šiaurės aukštaitiai ir va-
karų žemaičiai. Spalvoms gau-
ti medžiaga vietinė, kaip svo-
gūnų žievė (žvinas), beržų la-
pai, alksnio spurgos ir žievė ir
daug kitų. Dabar jėjo madon
paprastiausias dažymas anili-
nais (fabrikos gamintais) da-
žais bei lakais; toki margu-
čiai vadinami dažytiniais. Be-
to, yra dar dvejopi margu-
čiai — rašytiniai ir skutinėti.

Rašytiniai daromi su vaško
pagalba. Išstipintą vašką iria
špilkos galvutė arba tam ty-
čia padarytu iš sulenkto į
triubelę skardos piltuvėliu
(pritaistytu prie pagaliuko) ir
veda kur nori, kad liktų bal-
ta — kiaušinio spalva. Po už-
dėjimo vaško, kiaušinių deda į
šaltą atskiestą norimos spal-
vos dažą, kol kiaušinis nusida-
žo. Išėjus kiaušinių iš dažų,
deda į šiltus pelenus, kad nu-
tirptų vaškas arba nušluosto
skępetaite. Kur buvo vaškas,
kiaušinis arba margutis lieka
nenudažytas, taip, kad šviesus
raštas gaunasi tamsiam fone
(dugne).

Jei norime margutį ruspai-
vinti keliomis spalvomis, ča-
ro visai taip pat, tik su tuo
skirtumu, kad kiek norima
spalvų, tiek kartų reikia deng-
ti vašku ir dėti į atskirus da-
žus. Sakysim, norime margu-
ti nudažyti taip, kad juodam
dugne būtų mėlynas ir baltas
raštas. Tada daroma taip. Pir-
miausia vašku padengiam tas
vietas, kur norim, kad liktų
balta. Padengę dedam į mėly-
nus dažus. Nudažę mėlynai,
nenušluostydami pirmąjį vaš-
ką, dengiam tas vietas, kur
norim, kad liktų mėlynas raš-
tas. Dabar dedam į juodus da-
žus. Išėjus iš dažų ir išdžiovi-

"Marija Magdalena, Marija Jokubo motina, ir Salomė nusipirko kve-
palų, kad atėjusios pateptų Jėzų. Ir labai anksti pirmoje savaitės dienoje
jos atėjo prie kapo, užtekėjus jau saulei. Ir jos sakė viena kitai: Kas
nuris mums akmenį nuo kapo angos? Bet pažvelgusios pamatė akmenį
nuristą; buvo gi jis labai didelis. Jėzusius į kapą, jos pamatė jaunikaitį,
dešinėje pusėje, apvilktą baltu drabužiu, ir nusigando. Tasai joms tarė:
Neišsigąskite; jūs ieškote Jėzaus Nazareno, kuris buvo prikaltas prie
kryžiaus; jis atsikėlė; jo nėra čionai; štai vieta, kame buvo jį paguldę.
Bet eikite, pasakykite jo mokiniams ir Petriui, kad jis eina pirm jūsų
į Galilėją; tenai matysite jį, kaip jis yra jums sakęs." (Mork. 16, 1—7).

Mėgiamiausi ir dažniausia
sutinkami lietuvių margučiuo-
se raštai — ornamentai: šluo-
telės, eglutės, grandinėšės,
žvaigždutės, dantukai, gėlės,
ratukai ir daug kitų, ku-
riems vardus austatyti sunku.
Išgyvūnų mėgiamiausi paukš-
čiukai, o prie jų būtinti gėlės
bei stilizuoti (savotiškai
pagražinti) augalai. Daug or-
namentų yra panašių, kaip
kad medžio išdirbiniuose ma-
tome.

Tokie margučiai ne tik per
Velykas teikia malonumo, bet
ir kiekvienu metu smagu pa-
žiūrėti į gražiai sutaukintus
margučių raštus.
Per Velykas tebūnie visie-
ms margutis sielos pakilimo
ir pavasario gamtos atbudi-
mo ženklas! ("M. L.")

Marijampolės apskrity.

SUSIPAŽINKIT SU "STU- DENTŲ ŽODŽIU"

"Draugo" redakcijoje dar
galima gauti "Studentų Žod-
žio" No. 1 ir 2 (sausio ir va-
sario mėn.). Tai įdomus, rim-
tas, patriotinės lietuviškos
dvasios Amerikos Lietuvių
Katalikų Studentų Draugijos
žurnalas. Žemiau paduodame
abiejų numerių turinius, kas
geriau negu aprašymas pa-
rodys šio žurnalo turiningu-
mą, rimtumą ir literatinį
brangumą:

Nepriklausomybės 15 metų
(J. P. Pilipauskas).

Mūsų Gairės.

J. E. Vyskupo Būčio Svei-
kinimas.

Lietuvis Aš Esu (J. K.).

Tautos Sargyboje (Dr. J.
Navickas).

Darbas Viską Nugali (J. C.
Morkūnas).

Kęstutis (J. P. Pilipauskas)

Didžiojo Varpo Legenda

(A. Jurgelaitis).

Susipraskime Tautiškai (V.
I. Šaulys).

Gyvenimo Mislė (K. Veng-
ras).

Mūsų Draugai Lietuvoje
(J. B. Laučka).

Amerikos ir Europos Stu-
dentai (Pr. Galinis).

Praėjo Metai Amerikoje (J.
N.).

Iš Centro.

Vasario mėn.

Nepriklausomybei 15 metų
(J. P. Pilipauskas).

Lietuvos Liūdėsys (Snaud-
dalis).
Metamorfoza (Jonas Kmi-
tas).
Dante Alighieri (Kun. K.
Jenkins).
Kam Mokytis? (J. K. No-
rankevičiūtė).
Reikia Darbo (J. J. Kupre-
vičius).
Eilėraščiai (Plytaitis).
Spauda (J. Naudžius).

Menas ir Laisvė (Snauda-
lis).
Vienybėje Pasisekimas (G.
F. Jurgelionis).
Apžvalga (J. N.).
Iš Mūsų Veikimo.
Jei kas norėtų įsigyti vieną
arba abu numerus, gali gauti
redakcijoje arba per paštą.
Vieno numerio kaina 20 cen-
tų. Galima siųsti pašto žen-
lais.

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams
Tel. Canal 6850

J. BALSEVICIS

Hardware, Paints, Oils, Glass and Varnishes
2325 South Hoyne Ave. Chicago, Ill.

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams

S. D. TILSER

JEWELER —
Cash or Terms
2205 West 22nd St. Canal 5496 Chicago, Ill.

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams

KROMEL'S PHARMACY

JOS. M. KROMEL, R. Ph. G.
Reg. No. 321
3902 Dearborn St. Indiana Harbor, Ind.

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams

J. L. TILSER

FURNITURE & RADIO
2105-11 West 22nd St. Chicago, Ill.
Tel. Canal 6138 Įsteigta 1912

AR VAŽIUOJITE EUROPA ŠI PAVASARĮ?

Jei taip, dėkis prie mūsų metinės Pavasarinės
Ekskursijos

LIETUVĄ IR ROMĄ Išplaukiant ant didžiojo Prancūzų Linijos laivo "ILE DE FRANCE"

1933 m. Balandžio 29

Per HAVRE IR PARYŽIŲ

Gėrėsitės smagumu, greitumu, geru patarnavimu
ir naminių valgių gaminiu.
Dėl platesnių informacijų, pasportų, sugrįžimo
leidimo ir tt. kreipkitės į

"DRAUGO" LAIVAKORČIŲ AGENTURĄ

2334 S. Oakley Ave. Chicago, Ill.

French Line

BRIDGEPORT HARDWARE AND PAINT CORPORATION

J. S. RAMACIONIS, Vėdėjas
Dideliausis pasirinkimas maliavų, sieninių popierių
ir visokių geležinių reikmenų.
Štai dabar mūsų krautuvėje keletas bargenų:
Sienoms popiera roletis 5c ir aukščiau
SPAR Varnish, galionas \$1.25
FLAT Paint, galionas \$1.59
3214 SO. HALSTED ST. Tel. Victory 7261

A. F. CZESNA'S BATHS

TURKISKOS, RUSISKOS SULFERINĖS VĖNOS IR ELEKTROS
TREATMENTAI
Švediški mankštynimai ir elektros masažas
Treatmentai visokių ligų, reumatizmo, nervų atitalsymo, šaltos
ir taip toliau, su elektriniais prietaisais Violetiniai Saulės Spid-
dulio treatmentai.
Mineralinės, sulferinės vėnos duoda didžiausią kraujo cirkuliaci-
ją, kuomet galima išgydyti nuo visokių ligų.
Kambariai dėl pergulėjimo.
Moterys skyrius atdaras Utarninkais nuo 8 iki 12 val. nakties.
1657 W. 45th Street
Kampus So. Paulina St. Tel. Boulevard 4552

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams
A. VALENAS BAKERY
Baker of Pies, Cake and Bread
Telefonas 5961 1637 W. 13th Ave

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams
S. A. MANKOWSKIS
LIETUVIŠKA APTIEKA
2350 S. Leavitt St. Tel. — Canal 4946

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams
SIUVĖJAS
K. KULBIS, Savininkas
Valome, dažome, prosijame ir "repairing" —
vyry ir moterų drabužius
2305 S. Leavitt St. Chicago, Ill.

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams
ALXANDRAS ŠTURMAS
2462 Blue Island Ave. Chicago, Ill.
Lietuviška užėiga — Pardudame gerą alų

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Pacientams
Dr. J. J. KOWARSKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Tel. Prospect 1028 Jary, Indiana 2403 W. 63rd St.

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Pacientams
Dr. A. JUOZAITIS
Dentistas

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Pacientams
Dr. J. A. PAUKŠTYS
DENTISTAS
4193 Archer Ave. Tel. Lafayette 5820

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Pacientams
Dr. J. W. KADZEWICK
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
8859 S. Western Ave. Tel. Grovehill 0027

LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Pacientams
Dr. VEZEL'IS
DENTISTAS
4645 S. Ashland Ave. Tel. Boulevard 7042

OFFICE: TEL. CALUMET 4030 RESIDENCE: 2636 W. 69th STREET
RES.: TEL. HEMLOCK 6286
LINKSMŲ SV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Draugams ir Pacientams
Dr. A. G. RAKAUSKAS
PHYSICIAN AND SURGEON
3147 SO. HALSTED STREET CHICAGO
OFFICE HOURS: 1-4 & 6-8 P. M. RES. OFFICE HOURS: 10-12 A. M.
WEDNESDAYS and SUNDAYS BY APPOINTMENT

Chicagos Klebonai Linki Linksmu Velykų savo žmonėms

KUN. AL. BALTUTIS, GIMIMO SVENČ.
PANELES PARAP. KLEBONAS

KUN. IG. ALBRAVIČIUS, DIEVO
APVEIZDOS PAR. KLEBONAS

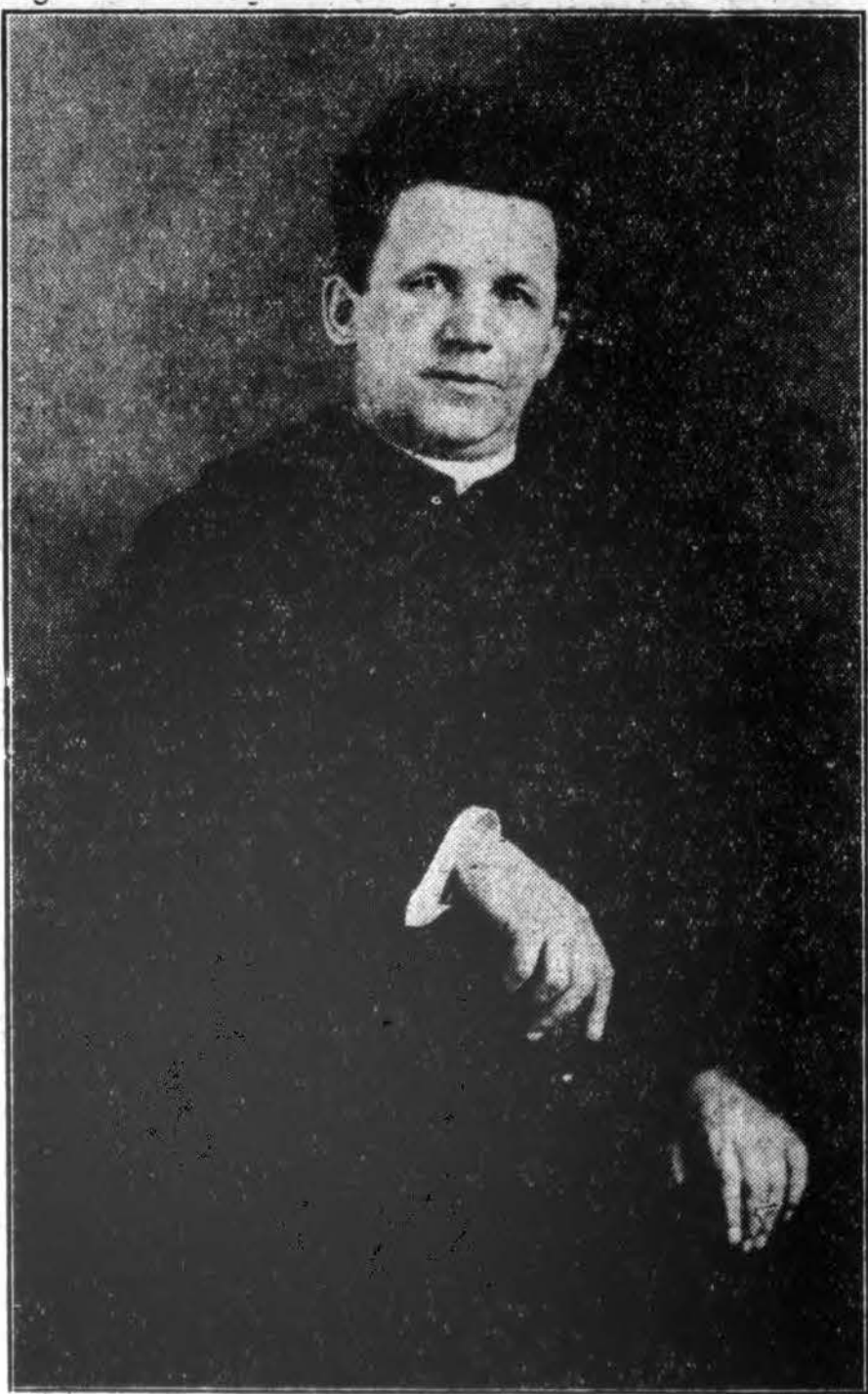
KUN. A. BRIŠKA, NEKALTO PRASID. SVENČ.
PANELES PARAP. KLEBONAS

J. M. PRAL, KUN. M. L. KRUSAS, SV. JURGIO PAR. KLEB.

KUN. JUOZAPAS SVIRKAS, SV. MYKOLO PAR. KLEB.

KUN. H. J. VAICUNAS, SV. ANTANO PAR. KLEBONAS,

Rytoj jau Velykų Rytas. Vieni žmonės skubinsis į bažnygtelę anksti į Kristaus Prisikėlimo pamaldas. Šioje dienoje žmonių duosnumas neapsakomas. Užtad klebonai pareiškia gražių sveikinimų ir linkėjimų savo parapijonams už tokių jų didį gerumą ir duosnumą. Chicagoje lietuvių katalikai yra pastatę daug labai gražių bažnyčių, kuriose rytoj įvyks iškilmingos procesijos, dalyvaujant kunigams klebonams, asistentams, vargoninkams su jų gerai toms iškilinėms paruoštais choralais, mokyklų gražiai papuoštiems vaikučiams ir tt. — Kristus prisikėlė iš numirusių 1900 metų atgal. Visiems katalikams

šmetinės Velykos bus didis Jubiilejus ir džiaugsmas. Katalikai ne vien tik tiki į Kristaus Prisikėlimą, bet taip pat tiki, kad Kristus pasekė jai ir Jo išpažintojai už gerus darbus kelsis taip pat garbingu prisikėlimu iš numirusių. — Kristus istigė savo Bažnyčią ir paskyrė jai vadus. Tais Kristaus Bažnyčios vadais yra šventasis Tėvas, Pijus XI, Romoje — Bažnyčios Galva; vyskupai diocelijoms, klebonai parapijonams. Kristaus Bažnyčios vadai moko žmones tikėjimo, gaivina išdarytą vilį ir skiepia žmonių širdyse Dievo meilę. Yra Kristaus valia, kad teisėtų Jo įsteigtos Bažnyčios vadų žmonės klausyti, nes Jis pasakė: „Kas jus klauso, mane klauso; o kas jus ne klauso, mane ne klauso.“ — Taigi, žmonių širdyse tegul ir vėl užsiplieskioja Didesnė Bažnyčios meilė. Tą gražią meilę žmogus gali pareikšti Velykų metu sekančiais būdais: 1) atlikęs išpažintį priimti Sv. Komuniją Velykų ryte; 2) gausesnė auka paremti savo parapiją. — Rytoj mūsų katalikų didžioji, metinė Sv. Velykų šventė. Tai kas tik sveikas teneapleidi Velykų dienoje bažnyčioje pamaldų.

šmetinės Velykos bus didis Jubiilejus ir džiaugsmas. Katalikai ne vien tik tiki į Kristaus Prisikėlimą, bet taip pat tiki, kad Kristus pasekė jai ir Jo išpažintojai už gerus darbus kelsis taip pat garbingu prisikėlimu iš numirusių. — Kristus istigė savo Bažnyčią ir paskyrė jai vadus. Tais Kristaus Bažnyčios vadais yra šventasis Tėvas, Pijus XI, Romoje — Bažnyčios Galva; vyskupai diocelijoms, klebonai parapijonams. Kristaus Bažnyčios vadai moko žmones tikėjimo, gaivina išdarytą vilį ir skiepia žmonių širdyse Dievo meilę. Yra Kristaus valia, kad teisėtų Jo įsteigtos Bažnyčios vadų žmonės klausyti, nes Jis pasakė: „Kas jus klauso, mane klauso; o kas jus ne klauso, mane ne klauso.“ — Taigi, žmonių širdyse tegul ir vėl užsiplieskioja Didesnė Bažnyčios meilė. Tą gražią meilę žmogus gali pareikšti Velykų metu sekančiais būdais: 1) atlikęs išpažintį priimti Sv. Komuniją Velykų ryte; 2) gausesnė auka paremti savo parapiją. — Rytoj mūsų katalikų didžioji, metinė Sv. Velykų šventė. Tai kas tik sveikas teneapleidi Velykų dienoje bažnyčioje pamaldų.

DEO GRATIAS
Alleluia, Alleluia

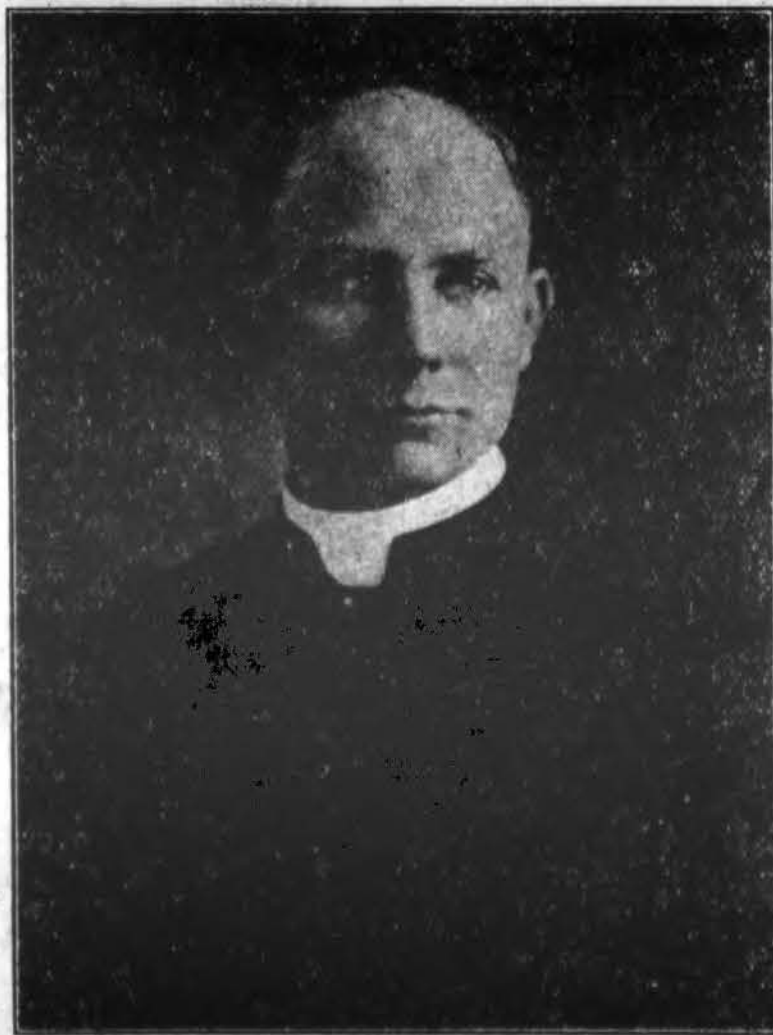
KUN. JURGIS PAŠKAUSKAS, VISŲ ŠVENTŲ PAR. KLEB.

KUN. A. LINKUS, SSV. PETRO IR POVILO PAR. KLEB.

KUN. A. SKRYPKA, SV. KRYZIAUS PAR. KLEB.

KUN. JUOZAPAS R. MACIULIONIS, M. I. C., AUŠROS VARTŲ PARAP. KLEBONAS

KUN. B. URBA, SV. JUOZAPO PARAP. KLEB.